អនុសញ្ញាទីក្រុងប៊ែន
ស្តីពីកិច្ចការពារស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រនិងសិល្បៈ

ច្បាប់ទីក្រុងប៉ារីស

ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៧១

ត្រូវបានធ្វើវិសោធនកម្ម

នៅថ្ងៃទី២៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៧៩

អនុសញ្ញាទីក្រុងប៊ែន
ស្តីពីកិច្ចការពារស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រនិងសិល្បៈ

ចុះថ្ងៃទី៩ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៨៨៦

បានបញ្ចប់នៅទីក្រុងប៉ារីស ចុះថ្ងៃទី៤ ខែឧសភា ឆ្នាំ១៨៩៦

ត្រូវបានកែប្រែនៅទីក្រុងប៊ែរឡាំង ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩០៨

បានបញ្ចប់នៅទីក្រុងប៊ែន ចុះថ្ងៃទី២០ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩១៤

ត្រូវបានកែប្រែនៅទីក្រុងរ៉ូម ចុះថ្ងៃទី២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩២៨

នៅទីក្រុងប្រ៊ុយសែល ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៤៨

នៅទីក្រុងស្តុកហូម ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៦៧

និងនៅទីក្រុងប៉ារីស ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៧១

និងត្រូវបានវិសោធនកម្ម ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៧៩

មាតិកា*

មាត្រា១	ការបង្កើតសហភាព
មាត្រា២	ស្នាដៃដែលទទួលបានកិច្ចការពារ : ១. "ស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រនិងសិល្បៈ" ២.ការតម្រូវឱ្យមានការភ្ជាប់ ៣.ស្នាដៃបន្ត ៤.អត្ថបទផ្លូវការ ៥.ការចងក្រង ៦.កាតព្វកិច្ចការពារអ្នកទទួលផលប្រយោជន៍ពីកិច្ចការពារ ៧.ស្នាដៃសិល្បៈអនុវត្តនិងគំនូរឧស្សាហកម្ម ៨. ព័ត៌មាន
មាត្រា២ស្ទួន	ការកម្រិតកិច្ចការពារចំពោះស្នាដៃមួយចំនួន : ១.សង្កថាមួយចំនួន ២.ការប្រើប្រាស់បាឋកថានិងសុន្ទរកថាមួយចំនួន ៣.សិទ្ធិសម្ហាកម្មនៃស្នាដៃទាំងនេះ
មាត្រា៣	លក្ខខណ្ឌដើម្បីទទួលបានកិច្ចការពារ: ១. សញ្ជាតិរបស់អ្នកនិពន្ធ ទីកន្លែងនៃការបោះពុម្ពផ្សាយស្នាដៃ ២. លំនៅឋានរបស់អ្នកនិពន្ធ ៣. ស្នាដៃដែលបោះពុម្ពផ្សាយ ៤.ស្នាដៃដែលបោះពុម្ពផ្សាយស្របពេលជាមួយគ្នា
មាត្រា៤	លក្ខខណ្ឌដើម្បីទទួលបានកិច្ចការពារស្នាដៃភាពយន្ត ស្នាដៃស្ថាបត្យកម្ម និងស្នាដៃសិល្បៈមួយចំនួន
មាត្រា៥	សិទ្ធិដែលបានធានា : ១និង២. នៅក្រៅប្រទេសដើម ៣.នៅក្នុងប្រទេសដើម ៤. ប្រទេសដើម
មាត្រា៦	ការកម្រិត ចំពោះកិច្ចការពារស្នាដៃមួយចំនួនរបស់ពលរដ្ឋនៃប្រទេសក្រៅសហភាព : ១. នៅក្នុងប្រទេសនៃការបោះពុម្ពផ្សាយលើកដំបូងនិងនៅប្រទេសផ្សេងទៀត ២.អប្រតិសកម្ម ៣. ការជូនដំណឹង
មាត្រា៦ស្ទួន	សិទ្ធិសីលធម៌ : ១. ដើម្បីទាមទារឋានៈជាអ្នកនិពន្ធ ដើម្បីជំទាស់នូវការកែប្រែមួយចំនួននិងសកម្មភាពប្រមាថ ២. ក្រោយពេលអ្នកនិពន្ធទទួលមរណភាព ៣.មធ្យោបាយជួសជុលការខូចខាត
មាត្រា៧	រយៈពេលនៃកិច្ចការពារ : ១. លក្ខណៈទូទៅ ២.ស្នាដៃភាពយន្ត ៣. ស្នាដៃអនាមិកនិងស្នាដៃរហស្សនាម ៤. ស្នាដៃថតរូបនិងស្នាដៃសិល្បៈអនុវត្ត ៥. ការចាប់ផ្តើមនៃការរាប់រយៈពេល ៦. រយៈពេលវែង ៧. រយៈពេលខ្លី ៨. ច្បាប់ដែលត្រូវអនុវត្ត "ការ ប្រៀបធៀប" រយៈពេល
មាត្រា៧ស្ទួន	រយៈពេលនៃកិច្ចការពារចំពោះស្នាដៃសហការ

---

* មាតិកានេះត្រូវបានបន្ថែមដើម្បីជាជំនួយដល់អ្នកអានប៉ុណ្ណោះ។ នៅក្នុងអត្ថបទដើម(ជាភាសាអង់គ្លេស)នៃអនុសញ្ញានេះពុំមានមាតិកានេះទេ។

មាត្រា៨	សិទ្ធិបកប្រែ
មាត្រា៩	សិទ្ធិក្នុងការផលិតឡើងវិញ :១. លក្ខណៈទូទៅ ២.អញ្ញត្រកម្មដែលអាចមាន ៣. ការថតជាសម្លេងនិងជារូបភាព
មាត្រា១០	ការប្រើប្រាស់ស្នាដៃដោយសេរីមួយចំនួន: ១. អាគតដ្ឋាន ២. ការបញ្ជាក់ឱ្យបានច្បាស់នៅក្នុងការបង្រៀន ៣. ការបញ្ជាក់ពីប្រភពនិងឈ្មោះអ្នកនិពន្ធ
មាត្រា១០ស្ទួន	ការប្រើប្រាស់ស្នាដៃដោយសេរីមួយចំនួនទៀត: ១. អត្ថបទសារព័ត៌មានមួយចំនួន និងស្នាដៃនៃអង្គភាពទូរផ្សាយមួយចំនួន ២.ស្នាដៃដែលអាចស្តាប់ឮ ឬមើលឃើញដែលទាក់ទងនឹងព្រឹត្តិការណ៍បច្ចុប្បន្នភាព
មាត្រា១១	សិទ្ធិមួយចំនួននៃស្នាដៃនាដកម្ម និងតូរ្យតន្ត្រី: ១. សិទ្ធិក្នុងការសម្តែងជាសាធារណៈ និងសិទ្ធិក្នុងការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈនូវការសម្តែង ២. ការបកប្រែ
មាត្រា១១ស្ទួន	សិទ្ធិផ្សាយតាមទូរផ្សាយនិងសិទ្ធិប្រហាក់ប្រហែល ១. ការផ្សាយតាមទូរផ្សាយនិងការផ្សព្វផ្សាយដោយគ្មានខ្សែ ការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈតាមទូរផ្សាយមានខ្សែឬ ការផ្សាយឡើងវិញការផ្សាយជាសាធារណៈតាមទូរផ្សាយដោយឧបករណ៍បំពងសម្លេងឬដោយឧបករណ៍ផ្សេងទៀតដែលមានលក្ខណៈដូចគ្នា ២. អាជ្ញាប័ណ្ណបញ្ជា ៣. ការថតទុក ការថតទុកបណ្តោះអាសន្ន
មាត្រា១១ស្ទួន(៣)	សិទ្ធិមួយចំនួននៃស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រ:១.សិទ្ធិក្នុងការសូត្រជាសាធារណៈ និង សិទ្ធិផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈនៃការសូត្រ ២. ការបកប្រែ
មាត្រា១២	សិទ្ធិយកលំនាំតាម សិទ្ធិសម្រួល និងសិទ្ធិកែប្រែផ្សេងទៀត
មាត្រា១៣	លទ្ធភាពកម្រិតសិទ្ធិថតបញ្ចូលស្នាដៃតូរ្យតន្ត្រី និងទំនុកច្រៀងដែលមានភ្ជាប់ជាមួយ: ១. អាជ្ញាប័ណ្ណបញ្ជា ២.វិធានការបណ្តោះអាសន្ន ៣.ការរឹបអូសនូវការនាំចូលច្បាប់ចម្លង ដែលធ្វើឡើងដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីអ្នកនិពន្ធ
មាត្រា១៤	សិទ្ធិថតបញ្ចូលជាភាពយន្តនិងសិទ្ធិប្រហាក់ប្រហែល: ១. ការយកលំនាំតាមភាពយន្តនិង ការផលិតឡើងវិញ ការចែកចាយ ការសម្តែងជាសាធារណៈ ការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈតាមខ្សែ នៃស្នាដៃដែល

	បានយកលំនាំតាមឬដែលបានផលិតឡើងវិញ ២.ការយកលំនាំការផលិតភាពយន្ត ៣.គ្មានអាជ្ញាប័ណ្ណបញ្ហា
មាត្រា១៤ស្ទួន	បទប្បញ្ញត្តិពិសេសទាក់ទងនឹងស្នាដៃភាពយន្ត : ១. ការប្រដូចនឹងស្នាដៃដើម ២. ឋានៈជាអ្នកនិពន្ធ ការកម្រិតសិទ្ធិរបស់អ្នកចូលរួមមួយចំនួន ៣. អ្នកចូលរួមផ្សេងទៀត
មាត្រា១៤ស្ទួន(៣)	សិទ្ធិបន្តចំពោះស្នាដៃសិល្បៈនិងអត្ថបទសរសេរដោយដៃ: ១.សិទ្ធិទទួលបានប្រយោជន៍ចំពោះការលក់ឡើងវិញ ២. ច្បាប់ដែលត្រូវអនុវត្ត ៣.នីតិវិធី
មាត្រា១៥	សិទ្ធិក្នុងការអនុវត្តសិទ្ធិដែលបានការពារ ១.នៅពេលដែលឈ្មោះរបស់អ្នកនិពន្ធត្រូវបានបញ្ជាក់ ឬនៅពេលដែលរហស្សនាមបានបង្ហាញ ដោយគ្មានការសង្ស័យចំពោះអត្តសញ្ញាណរបស់អ្នកនិពន្ធ ២.ករណីនៃស្នាដៃភាពយន្ត ៣. ករណីស្នាដៃអនាមិកនិងរហស្សនាម ៤. ករណីនៃស្នាដៃមួយចំនួនដែលមិនបានបោះពុម្ពផ្សាយ ដោយមិនស្គាល់ឈ្មោះអ្នកនិពន្ធ
មាត្រា១៦	ការថតចម្លងដោយរំលោភបំពាន: ១. ការរឹបអូស ២. ការរឹបអូសចំពោះការនាំចូល ៣. ច្បាប់ដែលត្រូវអនុវត្ត
មាត្រា១៧	លទ្ធភាពក្នុងការត្រួតពិនិត្យចរាចរណ៍ ការបង្ហាញ និងការតាំងពិព័រណ៍ស្នាដៃ
មាត្រា១៨	ស្នាដៃពេលដែលអនុសញ្ញាចូលជាធរមាន: ១.អាចការពារបាននៅពេលដែលកិច្ចការពារមិនទាន់ផុតអាជ្ញាយុកាលក្នុងប្រទេសដើម ២.មិនអាចការពារបាននៅពេលដែលកិច្ចការពារបានផុតអាជ្ញាយុកាល នៅក្នុងប្រទេសដែលអះអាងឱ្យការពារ ៣. ការអនុវត្តគោលការណ៍ទាំងនេះ ៤. ករណីពិសេស
មាត្រា១៩	កិច្ចការពារប្រសើរជាងកិច្ចការពារដែលមានចែងនៅក្នុងអនុសញ្ញា
មាត្រា២០	កិច្ចព្រមព្រៀងពិសេសរវាងបណ្តាប្រទេសជាសមាជិកសហភាព
មាត្រា២១	បទប្បញ្ញត្តិពិសេសទាក់ទងនឹង ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ : ១.ការយោងទៅលើច្បាប់បន្ថែម ២. ផ្នែកបន្ថែមនៃច្បាប់
មាត្រា២២	សន្និបាត: ១. ការបង្កើតនិងសមាសភាព ២. មុខងារ ៣. កូរ៉ុមការបោះឆ្នោតអ្នកសង្កេតការណ៍ ៤. ការកោះប្រជុំ ៥. បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង

មាត្រា២៣	គណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ : ១. ការបង្កើត ២. សមាសភាព ៣. ចំនួនសមាជិក ៤. ការបែងចែកតាមភូមិសាស្ត្រ កិច្ចព្រមព្រៀងពិសេស ៥.អាណត្តិ ការកម្រិតការឈរឈ្មោះឱ្យគេបោះឆ្នោតសាជាថ្មី វិធាននៃការបោះឆ្នោត ៦. មុខងារ ៧. ការកោះប្រជុំ ៨. កូរ៉ុម ការបោះឆ្នោត ៩. អ្នកសង្កេតការណ៍ ១០. បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង
មាត្រា២៤	ការិយាល័យអន្តរជាតិ : ១. កិច្ចការទូទៅ អគ្គនាយក ២. ព័ត៌មានទូទៅ ៣. ទស្សនាវដ្ដី ៤. ការផ្តល់ព័ត៌មានទៅប្រទេសទាំងឡាយ ៥.ការសិក្សា និងសេវាកម្ម ៦. ការចូលរួមប្រជុំ ៧. សន្និសីទស្តីពីការកែប្រែ ៨.ការងារផ្សេងៗ
មាត្រា២៥	ហិរញ្ញវត្ថុ : ១.ថវិកា ២. ការសម្របសម្រួលជាមួយសហភាពផ្សេងទៀត ៣. ធនធាន ៤. ការចែកចាយ លទ្ធភាពបន្តថវិកាចាស់ ៥. ពន្ធអាករ និងប្រាក់កម្រៃ ៦.មូលនិធិទុនបង្វិល ៧.បុរេប្រទានដោយរដ្ឋាភិបាលម្ចាស់ផ្ទះ ៨. សវនកម្មបញ្ជីគណនី
មាត្រា២៦	វិសោធនកម្ម : ១. បទប្បញ្ញត្តិដែលអាចធ្វើវិសោធនកម្មដោយសន្និបាត ការស្នើសុំ ២. ការអនុម័ត ៣. ការចូលជាធរមាន
មាត្រា ២៧	ការកែប្រែ : ១. គោលបំណង ២. សន្និសីទ ៣. ការអនុម័ត
មាត្រា២៨	ការទទួលយកនិង ការចូលជាធរមាននៃច្បាប់សម្រាប់ប្រទេសនៃសហ-ភាព: ១. ការផ្តល់សច្ចាប័ន ការចូលជាសមាជិក លទ្ធភាពនៃការមិនអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិមួយចំនួន ការដកការមិនអនុវត្ត ២.ការចូលជាធរមាននៃមាត្រា១ដល់មាត្រា២១និងច្បាប់បន្ថែម៣.ការចូលជាធរមាននៃមាត្រា២២ដល់មាត្រា៣៨
មាត្រា២៩	ការទទួលយក និងការចូលជាធរមានសម្រាប់ប្រទេសនៅក្រៅសហភាព : ១. ការចូលជាសមាជិក ២. ការចូលជាធរមាន
មាត្រា២៩ស្ទួន	អានុភាពនៃការទទួលយកច្បាប់ក្នុងគោលបំណងនៃមាត្រា១៤(២) នៃអនុសញ្ញាអង្គការកម្មសិទ្ធិបញ្ញាពិភពលោក
មាត្រា៣០	ខរក្សាសិទ្ធិ : ១. ការកម្រិតលទ្ធភាពនៃការដាក់ខរក្សាសិទ្ធិ ២. ខរក្សាសិទ្ធិលើកមុន ខរក្សាសិទ្ធិចំពោះសិទ្ធិនៃការបកប្រែ ការដកខរក្សាសិទ្ធិ

មាត្រា៣១ ការអនុវត្តនៅលើដែនដីមួយចំនួន : ១.សេចក្តីប្រកាស២.ការដកសេចក្តីប្រកាស ៣. កាលបរិច្ឆេទសុពលភាព ៤.ការទទួលស្គាល់ស្ថានភាពអង្គហេតុដែលមិនបានចែង

មាត្រា៣២ ការអនុវត្តច្បាប់នេះនិងច្បាប់ដែលមានពីមុន: ១.រវាងប្រទេសដែល ក្លាយជាសមាជិកនៃសហភាពរួចហើយ ២. រវាងប្រទេសដែលនឹង ក្លាយជាសមាជិកនៃសហភាព និងប្រទេសដ៏ទៃទៀតដែលជាសមាជិកនៃសហភាព ៣.ការអនុវត្តច្បាប់បន្ថែមនៅក្នុងទំនាក់ទំនងមួយចំនួន

មាត្រា៣៣ វិវាទ : ១. យុត្តាធិការនៃតុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ ២. ខរក្សាសិទ្ធិចំពោះយុត្តាធិការនេះ ៣. ការដកខរក្សាសិទ្ធិ

មាត្រា៣៤ ការបញ្ចប់បទប្បញ្ញត្តិដែលមានពីមុនមួយចំនួន : ១. ច្បាប់ដែលមានពីមុន ២. ពិធីសារនៃច្បាប់ទីក្រុងស្តុកហូម

មាត្រា៣៥ រយៈពេលនៃអនុសញ្ញា ការប្រកាសដកខ្លួនចេញ : ១. រយៈពេលមិនកំណត់ ២. លទ្ធភាពនៃការប្រកាសដកខ្លួនចេញ ៣. កាលបរិច្ឆេទអានុភាពនៃការប្រកាសដកខ្លួនចេញ ៤. ការផ្អាកការដកខ្លួនចេញ

មាត្រា៣៦ ការអនុវត្តអនុសញ្ញា : ១.កាតព្វកិច្ចអនុម័តវិធានការចាំបាច់ ២. កាលបរិច្ឆេទបង្កើតកាតព្វកិច្ច

មាត្រា៣៧ អវសានប្បញ្ញត្តិ : ១. ភាសានៃច្បាប់ ២. ហត្ថលេខា ៣.ច្បាប់ចម្លងបញ្ជាក់ ៤. ការចុះបញ្ជី ៥. ការជូនដំណឹង

មាត្រា៣៨ អន្តរប្បញ្ញត្តិ : ១. ការអនុវត្តនូវ"បុព្វសិទ្ធិប្រាំឆ្នាំ" ២. ការិយាល័យរបស់សហភាព ប្រធានការិយាល័យ ៣.ការទទួលតំណែងបន្តពីការិយា-ល័យរបស់សហភាព

ច្បាប់បន្ថែម
បទប្បញ្ញត្តិពិសេសស្តីពីប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍

មាត្រា ១ លទ្ធភាពដែលផ្តល់ឱ្យប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ : ១.អត្ថិភាពនៃលទ្ធភាពមួយចំនួន សេចក្តីប្រកាស ២.រយៈពេលសុពលភាពនៃសេចក្តីប្រកាស ៣.ការបាត់បង់ឋានៈជាប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ ៤.ច្បាប់ចម្លងដែលមានក្នុងស្តុក ៥. សេចក្តីប្រកាសទាក់ទងនឹងដែនដីមួយចំនួន ៦.ការកម្រិតនៃបដិការ

មាត្រា ២	ការកម្រិតសិទ្ធក្នុងការបកប្រែ: ១.អាជ្ញាប័ណ្ណដែលអាចផ្តល់ឱ្យដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ២.ដល់៤.លក្ខខណ្ឌក្នុងការផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណ ៥.គោលបំណងក្នុងការផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណ ៦. ការបញ្ចប់អាជ្ញាប័ណ្ណ ៧.ស្នាដៃដែលមានភាគច្រើនជារូបភាពពន្យល់ ៨. ស្នាដៃដែលដកចេញពីការធ្វើចរាចរណ៍ ៩.អាជ្ញាប័ណ្ណសម្រាប់អង្គភាពទូរផ្សាយ
មាត្រា ៣	ការកម្រិតសិទ្ធិក្នុងការផលិតឡើងវិញ : ១. អាជ្ញាប័ណ្ណដែលអាចផ្តល់ឱ្យដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ២ដល់៥.លក្ខខណ្ឌក្នុងការផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណ ៦. ការបញ្ចប់អាជ្ញាប័ណ្ណ ៧. ស្នាដៃដែលអនុវត្តក្នុងមាត្រានេះ
មាត្រា ៤	បទប្បញ្ញត្តិរួមស្តីពីអាជ្ញាប័ណ្ណតាមមាត្រា២និងមាត្រា៣: ១និង២.នីតិវិធី ៣.ការបញ្ជាក់ពីឈ្មោះអ្នកនិពន្ធនិងចំណងជើងនៃស្នាដៃ ៤.ការនាំចេញនៃច្បាប់ចម្លង ៥. និវេទន៍ ៦. ប្រាក់សំណង
មាត្រា ៥	លទ្ធភាពដទៃទៀតក្នុងការកម្រិតសិទ្ធបកប្រែ : ១.របបគតិយុត្តិចែងដោយច្បាប់ឆ្នាំ១៨៨៦និងច្បាប់ឆ្នាំ១៨៩៦ ២.ភាពមិនអាចផ្លាស់ប្តូរបាននៃរបបគតិយុត្តិតាមមាត្រា២ ៣.រយៈពេលក្នុងការជ្រើសរើសលទ្ធភាពដទៃទៀត
មាត្រា ៦	លទ្ធភាពអនុវត្តឬយល់ព្រមអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិមួយចំនួន នៃច្បាប់បន្ថែមមុននឹងជាប់កាតព្វកិច្ចដោយច្បាប់នេះ: ១.សេចក្តីប្រកាស ២. កន្លែងតម្កល់និងកាលបរិច្ឆេទសុពលភាពនៃសេចក្តីប្រកាស

ប្រទេសទាំងឡាយនៃសហភាព ដែលមានបំណងដូចគ្នាដើម្បីការពារ ឱ្យកាន់តែមានប្រសិទ្ធិភាពនិងមានឯកសណ្ឋានភាពនូវសិទ្ធិអ្នកនិពន្ធ ចំពោះស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រនិងសិល្បៈ

ទទួលស្គាល់នូវសារៈសំខាន់នៃការងារដែលបានមកពីសន្និសីទការកែប្រែ ដែលប្រព្រឹត្តទៅនៅទីក្រុងស្តុកហូម នៅឆ្នាំ១៩៦៧

បានសម្រេចធ្វើការកែប្រែ ច្បាប់ដែលបានអនុម័តនៅសន្និសីទទីក្រុងស្តុកហូម ដោយរក្សាទុកមិនធ្វើការផ្លាស់ប្តូរ មាត្រា១ដល់មាត្រា២០ និង មាត្រា២២ដល់មាត្រា២៦នៃច្បាប់នេះ។

អាស្រ័យហេតុនេះ ឯកអគ្គរដ្ឋទូតពេញសមត្ថភាពដែលបានចុះហត្ថលេខាខាងក្រោម និងបានបង្ហាញនូវលិខិតប្រទានសិទ្ធិ ដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ថាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងច្បាប់ បានយល់ព្រមគ្នាតាមបទប្បញ្ញត្តិដូចខាងក្រោម:

មាត្រា១

[ការបង្កើតសហភាព][1]

ប្រទេសទាំងឡាយដែលអនុវត្តអនុសញ្ញានេះ ត្រូវបង្កើតសហភាពមួយដើម្បីការពារសិទ្ធិអ្នកនិពន្ធស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រនិងសិល្បៈ។

មាត្រា២

[ស្នាដៃដែលទទួលបានកិច្ចការពារ : ១. "ស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រនិងសិល្បៈ" ២. ការតម្រូវឱ្យមានការភ្ជាប់ ៣. ស្នាដៃបន្ត ៤. អត្ថបទផ្លូវការ ៥. ការចងក្រង ៦. កាតព្វកិច្ចការពារអ្នកទទួលផលប្រយោជន៍ពីកិច្ចការពារ ៧. ស្នាដៃសិល្បៈអនុវត្ត និងគំនូរឧស្សាហកម្ម ៨. ព័ត៌មាន]

(១) ពាក្យថា "ស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រនិងសិល្បៈ" រួមបញ្ចូលគ្រប់ផលិតផលនៃវិស័យអក្សរសាស្ត្រ វិទ្យាសាស្ត្រ និងសិល្បៈ ទោះបីការសម្តែងស្នាដៃមានរបៀបឬទម្រង់ណាក៏ដោយដូចជា សៀវភៅ កូនសៀវភៅផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មាន និងការនិពន្ធផ្សេងទៀត អត្ថបទបាឋកថា សុន្ទរកថា ធម្មទេសនា និងស្នាដៃផ្សេងទៀតដែលមានប្រភេទដូចគ្នាស្នាដៃនាដកម្ម ឬនាដកម្មតូរ្យតន្ត្រី ស្នាដៃរបាំ និងការកំសាន្តតាមរយៈការសម្តែងកាយវិការការតែងបទភ្លេង ដោយមានឬគ្មានទំនុកច្រៀង ស្នាដៃភាពយន្តនិងស្នាដៃទាំងឡាយដែលបង្ហាញដំណើរការដូចគ្នានឹងការថតភាពយន្ត ស្នាដៃជាផ្ទាំងគំនូរ គំនូរផាត់ពណ៌ ស្ថាបត្យកម្មរូបចម្លាក់ ផ្ទាំងចម្លាក់ ស្នាដៃពុម្ពថ្មចម្លាក់ ស្នាដៃថតរូបនិងស្នាដៃទាំងឡាយបង្ហាញដំណើរការដូចគ្នានឹងការថតរូប ស្នាដៃសិល្បៈអនុវត្ត រូបភាពពន្យល់ ផែនទី ប្លង់ គំនូសវាសនិងស្នាដៃទម្រង់បីខ្នាតទាក់ទងនឹងភូមិសាស្ត្រ ហានលេខា ស្ថាបត្យកម្ម ឬវិទ្យាសាស្ត្រ។

(២) ប៉ុន្តែច្បាប់របស់ប្រទេសនៃសហភាពមានសិទ្ធិចែងថា ស្នាដៃជាទូទៅឬប្រភេទជាក់លាក់ណាមួយនៃស្នាដៃមិនត្រូវការពារ កាលបើស្នាដៃទាំងនេះមិនត្រូវភ្ជាប់ក្នុងទម្រង់សម្ភារៈណាមួយ។

(៣) ការបកប្រែ ការយកលំនាំតាម ការសម្រួលតន្ត្រី និងការកែប្រែផ្សេងទៀតនៃស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រឬសិល្បៈ ត្រូវការពារដូចស្នាដៃដើមដោយមិនប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិអ្នកនិពន្ធស្នាដៃដើម។

(៤) ច្បាប់របស់ប្រទេសនៃសហភាពអាចកំណត់ឱ្យការពារអត្ថបទផ្លូវការផ្នែកនីតិបញ្ញត្តិរដ្ឋបាលនិងផ្នែកតុលាការនិងការបកប្រែជាផ្លូវការនៃអត្ថបទទាំងនេះ។

---

[1] ការដាក់ចំណងជើងនៃគ្រប់មាត្រា និងច្បាប់បន្ថែម គឺដើម្បីផ្តល់ភាពងាយស្រួលក្នុងការធ្វើអត្ថសញ្ញាណកម្មប៉ុណ្ណោះ។ នៅក្នុងអត្ថបទផ្លូវការមិនមានចំណងជើងបែបនេះទេ។

(៥) សម្ហាកម្មស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រឬសិល្បៈ ដូចជាឯកសារសមោធាននិងកម្រងស្នាដៃ ដោយមូលហេតុនៃការជ្រើសរើសនិងរៀបចំជាមាតិកា ដែលជាការបង្កើតផ្នែកបញ្ញា ត្រូវការពារបែបនោះ ដោយមិនប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិអ្នកនិពន្ធស្នាដៃនីមួយៗដែលជាផ្នែកនៃសម្ហាកម្មនោះឡើយ។

(៦) ស្នាដៃដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រានេះ ត្រូវទទួលបានកិច្ចការពារពីប្រទេសទាំងអស់នៃសហភាព។ កិច្ចការពារនេះត្រូវធ្វើឡើងជាប្រយោជន៍របស់អ្នកនិពន្ធ និងអ្នកទទួលសិទ្ធិ។

(៧) លើកលែងតែបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា៧(៤)នៃអនុសញ្ញានេះ ច្បាប់របស់ប្រទេសនៃសហភាពអាចកំណត់ដែនអនុវត្តនៃច្បាប់ចំពោះស្នាដៃ សិល្បៈអនុវត្ត គំនូរឧស្សាហកម្មនិងម៉ូដែលមានអត្ថប្រយោជន៍ និងលក្ខខណ្ឌនានានៃកិច្ចការពារស្នាដៃទាំង នេះគំនូរនិងម៉ូដែល។ ស្នាដៃដែលបានការពារក្នុងប្រទេសដើម ជាគំនូរនិងម៉ូដែលក្នុងប្រទេសមួយផ្សេងទៀតនៃសហភាពត្រូវទទួលបានកិច្ចការពារពិសេស ដូចដែលប្រទេសនោះបានផ្តល់ឱ្យចំពោះ គំនូរនិងម៉ូដែល។ ប៉ុន្តែបើគ្មានកិច្ចការពារពិសេសក្នុងប្រទេសនោះទេ ស្នាដៃទាំងនេះត្រូវការពារជាស្នាដៃសិល្បៈ។

(៨) កិច្ចការពារក្នុងអនុសញ្ញានេះមិនអនុវត្ត ចំពោះព័ត៌មានប្រចាំថ្ងៃឬព្រឹត្តិការណ៍ផ្សេងៗដែលមានលក្ខណៈត្រឹមតែជាសារព័ត៌មាននោះទេ។

មាត្រា២ ស្ទួន

[ការកម្រិតកិច្ចការពារចំពោះស្នាដៃមួយចំនួន : ១. សង្កថាមួយចំនួន

២. ការប្រើប្រាស់បាឋកថានិងសុន្ទរកថាមួយចំនួន

៣. សិទ្ធិសម្ហាកម្មនៃស្នាដៃទាំងនេះ]

(១) ច្បាប់របស់ប្រទេសនៃសហភាពអាចមិនការពារដោយផ្នែកឬទាំងស្រុង តាមមាត្រាខាងលើចំពោះ សង្កកថានយោបាយ និង សង្កកថាដែលធ្វើឡើងក្នុងនីតិវិធីតុលាការ។

(២) ច្បាប់របស់ប្រទេសនៃសហភាពក៏អាចកំណត់ពីលក្ខខណ្ឌដែល អត្ថបទ បាឋកថា សុន្ទរកថា និងស្នាដៃមានលក្ខណៈដូចដទៃទៀត ដែលបានធ្វើជាសាធារណៈ ត្រូវផលិតឡើងវិញ តាមរយៈសារព័ត៌មាន ទូរផ្សាយ ឬត្រូវផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ តាមខ្សែ និងត្រូវជាកម្មវត្ថុនៃការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ តាមមាត្រា១១ស្ទួន(១)នៃអនុសញ្ញានេះ នៅពេលដែលការប្រើប្រាស់ធ្វើឡើងក្នុងគោលដៅព័ត៌មាន។

(៣) ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី អ្នកនិពន្ធនៅតែទទួលបានសិទ្ធិផ្តាច់មុខក្នុងការធ្វើសម្ហាកម្មស្នាដៃរបស់ខ្លួន តាមកថាខណ្ឌខាងលើ។

មាត្រា៣

[លក្ខខណ្ឌដើម្បីទទួលបានកិច្ចការពារ: ១. សញ្ជាតិរបស់អ្នកនិពន្ធ ទីកន្លែងនៃការបោះពុម្ពផ្សាយស្នាដៃ ២. លំនៅឋានរបស់អ្នកនិពន្ធ ៣. ស្នាដៃដែលបោះពុម្ពផ្សាយ ៤. ស្នាដៃដែលបោះពុម្ពផ្សាយស្របពេលជាមួយគ្នា]

(១) កិច្ចការពារក្នុងអនុសញ្ញានេះអនុវត្តចំពោះ

(ក) អ្នកនិពន្ធដែលជាពលរដ្ឋរបស់ប្រទេសណាមួយនៃសហភាព ទោះជាស្នាដៃរបស់ខ្លួនបានបោះពុម្ពផ្សាយ ឬមិនបានបោះពុម្ពផ្សាយក៏ដោយ

(ខ) អ្នកនិពន្ធដែលមិនមែនជាពលរដ្ឋរបស់ប្រទេសណាមួយនៃសហភាព ដែលស្នាដៃរបស់ខ្លួនបានបោះពុម្ពផ្សាយលើកដំបូងក្នុងប្រទេសណាមួយ ឬបានបោះពុម្ពផ្សាយស្របពេលជាមួយគ្នានៅក្នុងប្រទេសមួយក្រៅសហភាព និងនៅក្នុងប្រទេសមួយនៃសហភាព។

(២) អ្នកនិពន្ធដែលមិនមែនជាពលរដ្ឋរបស់ប្រទេសណាមួយនៃសហភាព ប៉ុន្តែមាននិវេសនដ្ឋានអចិន្ត្រៃយ៍នៅក្នុងប្រទេសណាមួយនៃសហភាព ក្នុងគោលបំណងនៃអនុសញ្ញានេះត្រូវចាត់ទុកថាពលរដ្ឋនៃប្រទេសនោះ។

(៣) ពាក្យថា "ស្នាដៃដែលបានបោះពុម្ពផ្សាយ" មានន័យថាជាស្នាដៃដែលត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយដោយមានការយល់ព្រមពីអ្នកនិពន្ធ ទោះបីបើការផលិតអត្ថបទនោះធ្វើឡើងតាមមធ្យោបាយណាក៏ដោយ ឱ្យតែការដាក់ឱ្យមានអត្ថបទទាំងនេះបានបំពេញសេចក្តីត្រូវការសមហេតុផលរបស់សាធារណៈជន ដោយពិចារណាលើប្រភេទនៃស្នាដៃនោះ។ មិនចាត់ទុកថាជា ការបោះពុម្ពផ្សាយទេ ចំពោះការសម្តែងស្នាដៃនាដកម្ម នាដកម្មតូរ្យតន្ត្រី ស្នាដៃភាពយន្ត ឬស្នាដៃតូរ្យតន្ត្រី ការសូត្រស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រជាសាធារណៈ ការផ្សាយតាមវិទ្យុ ឬតាមទូរផ្សាយស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រនិងសិល្បៈ ការតាំងពិព័រណ៍ ស្នាដៃសិល្បៈនិងការបង្កើតស្នាដៃស្ថាបត្យកម្ម។

(៤) ស្នាដៃមួយ ត្រូវបានចាត់ទុកថាបានបោះពុម្ពផ្សាយស្របពេលជាមួយគ្នានៅក្នុងប្រទេសជាច្រើន ប្រសិនបើស្នាដៃនោះត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយនៅក្នុងប្រទេសពីរឬច្រើននៅក្នុងរយៈពេល៣០ថ្ងៃចាប់ពីការបោះពុម្ពផ្សាយលើកដំបូង។

មាត្រា៤

[លក្ខខណ្ឌដើម្បីទទួលបានកិច្ចការពារស្នាដៃភាពយន្ត ស្នាដៃស្ថាបត្យកម្ម និងស្នាដៃសិល្បៈមួយចំនួន]

ទោះបីលក្ខខណ្ឌនៃមាត្រា៣មិនត្រូវបានបំពេញក៏ដោយ ក៏កិច្ចការពារក្នុងអនុសញ្ញានេះត្រូវអនុវត្តចំពោះ :

(ក) អ្នកនិពន្ធស្នាដៃភាពយន្ត ដែលផលិតករមានទីស្នាក់ការ ឬនិវេសនឋានអចិន្ត្រៃយ៍ នៅក្នុងប្រទេសណាមួយនៃសហភាព។

(ខ) អ្នកនិពន្ធស្នាដៃស្ថាបត្យកម្ម ដែលបានសាងសង់ក្នុងប្រទេសមួយនៃសហភាព ឬ ស្នាដៃសិល្បៈផ្សេងៗទៀតដែលភ្ជាប់ទៅនឹងអាគារឬរចនាសម្ព័ន្ធផ្សេងទៀត នៅក្នុងប្រទេស មួយនៃសហភាព។

មាត្រា៥

[សិទ្ធិដែលបានធានា : ១ និង ២. នៅក្រៅប្រទេសដើម ៣. នៅក្នុងប្រទេសដើម ៤. "ប្រទេសដើម"]

(១) ដោយគោរពចំពោះស្នាដៃដែលបានការពារតាមអនុសញ្ញានេះ នៅក្នុងប្រទេសនៃសហភាពក្រៅពីប្រទេសដើម អ្នកនិពន្ធទទួលបានសិទ្ធិទាំងឡាយ ដែលច្បាប់របស់ប្រទេសនីមួយៗផ្តល់ឱ្យឬអាចផ្តល់ឱ្យនាពេលបន្ទាប់ទៅពលរដ្ឋរបស់ខ្លួន ព្រមទាំងសិទ្ធិទាំងឡាយ ដែលអនុសញ្ញានេះបានផ្តល់ឱ្យជាពិសេស។

(២) ការទទួលបាននិងការអនុវត្តសិទ្ធិទាំងនេះមិនតម្រូវឱ្យគោរពតាមទម្រង់ណាមួយទេ។ការទទួលបាននិងការអនុវត្តសិទ្ធិទាំងនេះ ត្រូវឯករាជ្យពីកិច្ចការពារនៅក្នុងប្រទេសដើមនៃស្នាដៃ។ហេតុដូច្នេះ ក្រៅពីបទប្បញ្ញត្តិនៃអនុញ្ញានេះវិសាលភាពនៃកិច្ចការពារក៏ដូចជាមធ្យោបាយជួសជុលការខូចខាតដែលបានធានារចំពោះអ្នកនិពន្ធដើម្បីការពារសិទ្ធិរបស់គាត់ ត្រូវគ្រប់គ្រងផ្តាច់មុខដោយច្បាប់នៃប្រទេសដែលបានអះអាងឱ្យការពារ។

(៣) កិច្ចការពារនៅក្នុងប្រទេសដើមត្រូវគ្រប់គ្រងដោយច្បាប់ជាតិ។ប៉ុន្តែនៅពេលដែលអ្នកនិពន្ធមិនមែនជាពលរដ្ឋនៃប្រទេសដើម ដែលស្នាដៃរបស់គាត់ត្រូវបានការពារតាមអនុសញ្ញានេះ អ្នកនិពន្ធក៏ត្រូវទទួលបានសិទ្ធិដូចគ្នានឹងអ្នកនិពន្ធដែលជាពលរដ្ឋនៃប្រទេសនោះដែរ។

(៤) ចាត់ទុកថាជាប្រទេសដើមៈ

(ក) ក្នុងករណីដែលស្នាដៃត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយជាលើកដំបូង ក្នុងប្រទេសណាមួយនៃសហភាព គឺប្រទេសនៃការបោះពុម្ពផ្សាយជាលើកដំបូង។ គឺជាប្រទេសដែលច្បាប់របស់ខ្លួនបានផ្តល់នូវកិច្ចការពារខ្លីជាងគេ នៅពេលដែលស្នាដៃត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយស្របពេលជាមួយគ្នាក្នុងប្រទេស ផ្សេងទៀតនៃសហភាពដែលផ្តល់រយៈពេលការពារផ្សេងៗពីគ្នា។

(ខ) ក្នុងករណីស្នាដៃបានបោះពុម្ពផ្សាយស្របពេលជាមួយគ្នា ក្នុងប្រទេសមួយក្រៅសហភាព និងក្នុងប្រទេសមួយនៃសហភាព គឺជាប្រទេសក្នុងសហភាព។

(គ) ក្នុងករណីដែលស្នាដៃមិនបានបោះពុម្ពផ្សាយឬស្នាដៃត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយលើកដំបូងក្នុងប្រទេសក្រៅសហភាព ដោយពុំមានការបោះពុម្ពផ្សាយ ស្របពេលគ្នានៅក្នុងប្រទេសមួយនៃសហភាព គឺជាប្រទេសនៃសហភាពដែលមានពលរដ្ឋខ្លួនជាអ្នកនិពន្ធឱ្យតែ:

(i) នៅពេលដែលជាស្នាដៃភាពយន្ត ផលិតករមានទីស្នាក់ការ ឬដែលមាននិវេសនដ្ឋានអចិន្ត្រៃយ៍ក្នុងប្រទេសមួយនៃសហភាព ជាប្រទេសដើមគឺប្រទេ-សនេះ ហើយ

(ii) នៅពេលដែលជាស្នាដៃស្ថាបត្យកម្ម ដែលបានសាងសង់ក្នុងប្រទេសមួយនៃសហភាព ឬស្នាដៃសិល្បៈផ្សេងៗទៀតដែលភ្ជាប់ទៅនឹងអាគារឬរចនាសម្ព័ន្ធផ្សេងទៀត នៅក្នុងប្រទេសមួយនៃសហភាព ជាប្រទេសដើមគឺប្រទេសនេះ។

មាត្រា៦

[ការកម្រិតចំពោះកិច្ចការពារស្នាដៃមួយចំនួនរបស់ពលរដ្ឋ នៃប្រទេសក្រៅសហភាព : ១. នៅក្នុងប្រទេសនៃការបោះពុម្ពផ្សាយលើកដំបូងនិង នៅប្រទេសផ្សេងទៀត ២.អប្រតិសកម្ម ៣. ការជូនដំណឹង]

(១) នៅពេលដែលប្រទេសក្រៅសហភាពណាមួយខកខាន មិនការពារឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ដល់ស្នាដៃរបស់អ្នកនិពន្ធដែលជាពលរដ្ឋនៃប្រទេសមួយរបស់សហភាព ប្រទេសនេះអាចកម្រិតកិច្ចការពារដែលបានផ្តល់ឱ្យស្នាដៃរបស់អ្នកនិពន្ធ តាមកាលបរិច្ឆេទនៃការបោះ-ពុម្ពផ្សាយលើកដំបូង ដែលជាពលរដ្ឋនៃប្រទេសផ្សេងហើយមិនមែនជានិវេសនឋានអចិន្ត្រៃយ៍ក្នុងប្រទេសមួយនៃសហភាព។ ប្រសិនបើប្រទេសនៃការបោះពុម្ពផ្សាយលើកដំបូងបានទទួលផលប្រយោជន៍ពីសិទ្ធិនេះ ប្រទេសផ្សេងទៀតនៃសហភាពមិនតម្រូវឱ្យផ្តល់ចំពោះស្នាដៃដែលបានដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមប្រព្រឹត្តិកម្មពិសេស នូវកិច្ចការពារប្រសើរជាងកិច្ចការពារដែលផ្តល់ឱ្យស្នាដៃទាំងនេះក្នុងប្រទេសនៃការបោះពុម្ពផ្សាយលើកដំបូង។

(២) គ្មានការកម្រិតណាមួយតាមកថាខណ្ឌខាងលើ អាចប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិអ្នកនិពន្ធដែលអាចទទួលបានចំពោះស្នាដៃ ដែលបានបោះពុម្ពផ្សាយនៅក្នុង ប្រទេសមួយនៃសហ-ភាពមុនពេលការកម្រិតនេះចូលជាធរមាន។

(៣) ប្រទេសទាំងឡាយនៃសហភាពដែលកម្រិតកិច្ចការពារសិទ្ធិអ្នកនិពន្ធ តាមមាត្រានេះ ត្រូវជូនដំណឹងទៅអគ្គនាយកនៃអង្គការកម្មសិទ្ធិបញ្ញាពិភពលោក(តទៅហៅថា"អគ្គ-នាយក") តាមរយៈសេចក្តីប្រកាសជាលាយលក្សណ៍អក្សរ ដោយបញ្ជាក់ពីប្រទេសដែលបានកម្រិតកិច្ចការពារ និងបញ្ជាក់ពីការកម្រិតសិទ្ធិអ្នកនិពន្ធដែលជាពលរដ្ឋនៃប្រទេស ទាំង

នោះ។ អគ្គនាយកត្រូវជូនដំណឹងអំពីសេចក្ដីប្រកាសនេះភ្លាមទៅប្រទេសទាំងអស់នៃសហភាព។

មាត្រា៦ ស្ទួន
[សិទ្ធិសីលធម៌ : ១. ដើម្បីទាមទារឋានៈជាអ្នកនិពន្ធ ដើម្បីជំទាស់នូវការកែប្រែមួយចំនួន និងសកម្មភាពប្រមាថ ២. ក្រោយពេលអ្នកនិពន្ធទទួលមរណភាព ៣.មធ្យោបាយជួសជុលការខូចខាត]

(១) ដោយឯករាជ្យពីសិទ្ធិបេតិកភណ្ឌរបស់អ្នកនិពន្ធ និងទោះបីជាបន្ទាប់ពីការផ្ទេរសិទ្ធិបេតិកភណ្ឌ អ្នកនិពន្ធមានសិទ្ធិទាមទារឋានៈជាអ្នកនិពន្ធនៃស្នាដៃ និងមានសិទ្ធិជំទាស់នូវរាល់ការបំផ្លើស ការកាត់ចោលខ្លឹមសារ ឬការកែប្រែខ្លឹមសារ ឬសកម្មភាពប្រមាថនៃស្នាដៃដែលធ្វើឱ្យខូចកិត្តិយស ឬកេរ្ដិ៍ឈ្មោះរបស់អ្នកនិពន្ធ។

(២) សិទ្ធិដែលបានផ្ដល់ឱ្យអ្នកនិពន្ធតាមកថាខណ្ឌខាងលើ បន្ទាប់ពីមរណៈភាពរបស់អ្នកនិពន្ធត្រូវរក្សាទុកយ៉ាងហោចណាស់ត្រឹមពេលផុតកំណត់នៃសិទ្ធិបេតិកភណ្ឌ ហើយសិទ្ធិនេះនឹងត្រូវបានអនុវត្តដោយបុគ្គល ឬស្ថាប័នដែលមានបានអនុញ្ញាតដោយច្បាប់នៃប្រទេសដែលត្រូវបានអះអាងឱ្យការពារ។ ប៉ុន្តែនៅពេលផ្ដល់សច្ចាប័នឬចូលជាសមាជិកនៃច្បាប់នេះ ប្រទេសដែលមានច្បាប់ដែលមិនចែងអំពីកិច្ចការពារសិទ្ធិទាំងឡាយ បន្ទាប់ពីមរណភាពរបស់អ្នកនិពន្ធ តាមកថាខណ្ឌខាងលើអាចចែងថាសិទ្ធិទាំងនេះលែងត្រូវរក្សាទុកបន្ទាប់ពីមរណៈភាពរបស់អ្នកនិពន្ធ។

(៣) មធ្យោបាយជួសជុលការខូចខាតដើម្បីរក្សាសិទ្ធិតាមមាត្រានេះ ត្រូវគ្រប់គ្រងដោយច្បាប់នៃប្រទេសដែលត្រូវបានអះអាងឱ្យការពារ។

មាត្រា៧
[រយៈពេលនៃកិច្ចការពារ : ១. លក្ខណៈទូទៅ ២.ស្នាដៃភាពយន្ត ៣. ស្នាដៃអនាមិកនិងស្នាដៃរហស្សនាម ៤. ស្នាដៃថតរូបនិង ស្នាដៃសិល្បៈអនុវត្ត ៥. ការចាប់ផ្ដើមនៃការរាប់រយៈពេល ៦. រយៈពេលវែង ៧. រយៈពេលខ្លី ៨. ច្បាប់ដែលត្រូវអនុវត្ត "ការប្រៀបធៀប" រយៈពេល]

(១) រយៈពេលនៃកិច្ចការពារសិទ្ធិអ្នកនិពន្ធដែលអនុសញ្ញានេះបានផ្ដល់ឱ្យគឺប្រព្រឹត្តទៅមួយជីវិតរបស់អ្នកនិពន្ធ ព្រមទាំង៥០ឆ្នាំក្រោយថ្ងៃទទួលមរណភាពរបស់អ្នកនិពន្ធ។

(២) ប៉ុន្តែក្នុងករណីស្នាដៃភាពយន្ត ប្រទេសទាំងឡាយនៃសហភាពអាចកំណត់រយៈពេលការពារផុតកំណត់៥០ឆ្នាំបន្ទាប់ពីស្នាដៃនេះត្រូវបានដាក់ជូនសាធារណៈ ជនដោយមានការអនុញ្ញាតពីអ្នកនិពន្ធ ឬពេលខកខានមិនបានដាក់ជូនសាធារណៈជនក្នុងរយៈពេល

៥០ឆ្នាំបន្ទាប់ពីការបង្កើតស្នាដៃគិតចាប់ពីពេលស្នាដៃនោះបានបង្កើតឡើង ត្រូវការពារក្នុងរយៈពេល៥០ឆ្នាំបន្ទាប់ពីការបង្កើតស្នាដៃនេះ។

(៣) ចំពោះស្នាដៃអនាមិកឬ រហស្សនាម រយៈពេលនៃកិច្ចការពារដែលអនុសញ្ញានេះបានផ្តល់ឱ្យគឺប្រព្រឹត្តទៅ៥០ឆ្នាំបន្ទាប់ពីស្នាដៃនេះ ត្រូវបានដាក់ជូនសាធារណៈជនដោយស្របច្បាប់។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលរហស្សនាមរបស់អ្នកនិពន្ធនោះត្រូវបានគេស្គាល់អត្តសញ្ញាណរបស់គាត់ឥតសង្ស័យ រយៈពេលនៃកិច្ចការពារគឺរយៈពេលដែលមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌ(១)។ ប្រសិនបើអ្នកនិពន្ធនៃស្នាដៃអនាមិកឬរហស្សនាមបានបង្ហាញអត្តសញ្ញាណរបស់ខ្លួនក្នុងរយៈពេលដែលបានលើកឡើងខាងលើ រយៈពេលនៃកិច្ចការពារដែលអាចអនុវត្តបានគឺ រយៈពេលដែលមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌ(១)។ ប្រទេសទាំងឡាយនៃសហភាពមិនបានតម្រូវឱ្យការពារស្នាដៃអនាមិកឬ រហស្សនាមនៅពេលដែលមានហេតុផលដែលត្រូវសន្មត ថាអ្នកនិពន្ធនៃស្នាដៃទាំងនេះបានទទួលមរណភាព៥០ឆ្នាំហើយ។

(៤) ច្បាប់របស់ប្រទេសនៃសហភាពអាចកំណត់រយៈពេលការពារស្នាដៃថតរូប និងស្នាដៃសិល្បៈអនុវត្តលុះត្រាតែត្រូវបានការពារជាស្នាដៃសិល្បៈ។ ប៉ុន្តែរយៈពេលនៃកិច្ចការពារត្រូវមានយ៉ាងហោចណាស់ពេលផុតកំណត់ ២៥ឆ្នាំបន្ទាប់ពីពេលបង្កើតស្នាដៃ។

(៥) រយៈពេលនៃកិច្ចការពារបន្ទាប់ពីមរណភាពរបស់អ្នកនិពន្ធ និងរយៈពេលដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌ(២) កថាខណ្ឌ(៣) និងកថាខណ្ឌ(៤) ត្រូវគិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការទទួលមរណភាព ឬកាលបរិច្ឆេទនៃព្រឹត្តិការណ៍ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើ ប៉ុន្តែរយៈពេលនេះតែងតែត្រូវគិតចាប់ពីថ្ងៃទី០១ ខែ មករា នៃឆ្នាំដែលអ្នកនិពន្ធទទួលមរណភាព ឬព្រឹត្តិការណ៍ខាងលើ។

(៦ ប្រទេសទាំងឡាយនៃសហភាព អាចផ្តល់រយៈពេលការពារច្រើនជាងរយៈពេលដែលមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើ។

(៧) ប្រទេសទាំងឡាយនៃសហភាពដែលចងភ្ជាប់ ដោយច្បាប់ទីក្រុងរ៉ូមនៃអនុសញ្ញានេះ នៅក្នុងច្បាប់ជាតិរបស់ខ្លួនដែលចូលជាធរមាននៅពេលចុះហត្ថលេខាលើច្បាប់នេះដែលផ្តល់រយៈពេលការពារខ្លីជាង ដែលបានកំណត់ក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើមានសិទ្ធិរក្សារយៈពេលនេះនៅពេលផ្តល់សច្ចាប័ន ឬចូលជាសមាជិកនៃច្បាប់នេះ ។

(៨) ក្នុងករណីណាក៏ដោយ រយៈពេលនេះត្រូវគ្រប់គ្រងដោយច្បាប់នៃប្រទេសដែលត្រូវបានអះអាងឱ្យការពារ។ ប៉ុន្តែរយៈពេលនេះមិនត្រូវលើសពីរយៈពេលដែលបានកំណត់ដោយប្រទេសដើមនៃស្នាដៃ លើកលែងតែច្បាប់នៃប្រទេសនោះចែងផ្សេងពីនេះ។

មាត្រា៧ ស្ទួន

[រយៈពេលនៃកិច្ចការពារចំពោះស្នាដៃសហការ]

បទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រាខាងលើត្រូវយកមកអនុវត្តផងដែរ ចំពោះស្នាដៃសហការ លុះត្រាតែ រយៈពេលដែលរាប់ចាប់ពីមរណភាពអ្នកនិពន្ធ ត្រូវបានរាប់ចាប់ពីមរណភាពអ្នក-និពន្ធដែលរស់នៅចុងក្រោយគេ។

មាត្រា៨

[សិទ្ធិបកប្រែ]

អ្នកនិពន្ធស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រនិងសិល្បៈ ដែលអនុសញ្ញានេះបានការពារមានសិទ្ធិផ្តាច់មុខក្នុងការបកប្រែនិង សិទ្ធិអនុញ្ញាតឱ្យបកប្រែស្នាដៃរបស់ខ្លួនស្របទៅតាមរយៈពេលការពារសិទ្ធិស្នាដៃដើម។

មាត្រា៩

[សិទ្ធិក្នុងការផលិតឡើងវិញ :១. លក្ខណៈទូទៅ ២.អញ្ញត្រកម្មដែលអាចមាន ៣. ការថតជាសម្លេង និងជារូបភាព]

(១) អ្នកនិពន្ធស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រនិងសិល្បៈ ដែលអនុសញ្ញានេះបានការពារ មានសិទ្ធិផ្តាច់មុខអនុញ្ញាតឱ្យផលិតឡើងវិញស្នាដៃទាំងនេះ តាមរបៀបឬទម្រង់ណាក៏ដោយ។

(២) ច្បាប់របស់ប្រទេសនៃសហភាព អាចអនុញ្ញាតឱ្យផលិតឡើងវិញស្នាដៃទាំងនេះតែក្នុងករណីពិសេសមួយចំនួន លុះត្រាតែការផលិតឡើងវិញមិនធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់អាជីវកម្មជាប្រក្រតីនៃស្នាដៃ និង មិនធ្វើឱ្យខូចខាតដោយមិនសមហេតុផលទៅលើផលប្រយោ-ជន៍ ស្របច្បាប់របស់អ្នកនិពន្ធ។

(៣) ការថតជាសម្លេងឬជារូបភាព ត្រូវបានចាត់ទុកជាការផលិតឡើងវិញ ក្នុងគោលបំណងនៃអនុសញ្ញានេះ។

មាត្រា១០

[ការប្រើប្រាស់ស្នាដៃដោយសេរីមួយចំនួន៖ ១. អាគតដ្ឋាន ២. ការបញ្ជាក់ឱ្យបានច្បាស់នៅក្នុងការបង្រៀន ៣. ការបញ្ជាក់ពីប្រភព និងឈ្មោះអ្នកនិពន្ធ]

(១) អាចអនុញ្ញាតឱ្យស្រង់អាគតដ្ឋានចេញពីស្នាដៃដែលបានផ្សព្វផ្សាយត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ទៅសាធារណៈជន លុះត្រាតែការស្រង់អគតដ្ឋាននេះស្របនឹងការអនុវត្តទៀងត្រង់ ហើយមិនត្រូវធ្វើឱ្យហួសពីគោលដៅដែលត្រូវបំពេញ ដោយរាប់បញ្ចូលការស្រង់អគតដ្ឋានពីអត្ថបទសារព័ត៌មាន និងទស្សនាវដ្តីក្នុងទម្រង់ជាការសង្ខេបព័ត៌មាន។

(២) ច្បាប់របស់ប្រទេសនៃសហភាព និងកិច្ចព្រមព្រៀងពិសេសដែលមានស្រាប់ ឬដែលនឹងមានរវាងប្រទេសនានានៃសហភាព អាចអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់ ស្របនឹងគោលដៅដែលត្រូវបំពេញ ស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រឬសិល្បៈតាមរយៈការបញ្ជាក់ឱ្យបានច្បាស់នៅក្នុង

ការបោះពុម្ពផ្សាយ ការផ្សាយតាមទូរផ្សាយ ឬការថតជាសម្លេងឬជារូបភាពដើម្បីបង្រៀន លុះត្រាតែការប្រើប្រាស់ស្របនឹងការអនុវត្តទៀងត្រង់។

(៣) នៅពេលដែលបានប្រើប្រាស់ស្នាដៃ តាមកថាខណ្ឌខាងលើនៃមាត្រានេះ ត្រូវបញ្ជាក់ពីប្រភពនិងឈ្មោះអ្នកនិពន្ធ ប្រសិនបើមានឈ្មោះនិងប្រភព។

មាត្រា១០ ស្ទួន

[ការប្រើប្រាស់ស្នាដៃដោយសេរីមួយចំនួនទៀត: ១. អត្ថបទសារព័ត៌មានមួយចំនួន និងស្នាដៃនៃអង្គភាពទូរផ្សាយមួយចំនួន ២.ស្នាដៃដែលអាច ស្តាប់ឮ ឬមើលឃើញដែលទាក់ទងនឹងព្រឹត្តិការណ៍បច្ចុប្បន្នភាព]

(១) ច្បាប់របស់ប្រទេសនៃសហភាព អនុញ្ញាតឱ្យផលិតឡើងវិញតាមរយៈសារព័ត៌មាន ការផ្សាយតាមទូរផ្សាយ ឬការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ តាមខ្សែនៃអត្ថបទ ដែលបានបោះពុម្ពផ្សាយរួចហើយក្នុងសារព័ត៌មាន ឬទស្សនាវដ្តីស្តីពីបច្ចុប្បន្នភាពនៃបញ្ហា សេដ្ឋកិច្ច នយោបាយឬសាសនា និងការផ្សាយស្នាដៃផ្សេងៗទៀតដែលមានលក្ខណៈ ដូចគ្នា ក្នុងករណីដែលការផលិតឡើងវិញ ការផ្សាយតាមទូរផ្សាយ ឬក៏ការផ្សព្វផ្សាយទាំងនេះ មិនបានបញ្ជាក់ជាក់លាក់ទេ។ ប៉ុន្តែប្រភពនៃស្នាដៃត្រូវតែបញ្ជាក់ឱ្យបានច្បាស់លាស់។ វិបាកផ្លូវច្បាប់នៃការបំពានកាតព្វកិច្ចនេះ ត្រូវកំណត់ដោយច្បាប់នៃប្រទេសដែលអះអាងឱ្យការពារ។

(២) ច្បាប់របស់ប្រទេសនៃសហភាព អាចកំណត់លក្ខខណ្ឌនៃការផលិតឡើងវិញ និងការដាក់ជូនសាធារណៈជន នូវស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រនិងសិល្បៈ ដែលមើលឃើញនិងស្តាប់ឮពេលកំពុងមានព្រឹត្តិការណ៍ ក្នុងគោលបំណងផ្តល់ព័ត៌មានចំពោះការរាយការណ៍ព្រឹត្តិការ-ណ៍បច្ចុប្បន្នភាពទាំងឡាយ តាមរយៈ ការថតរូប ការថតបញ្ចូលជាភាពយន្ត ការផ្សាយតាមទូរផ្សាយ និងការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈតាមខ្សែ។

មាត្រា១១

[សិទ្ធិមួយចំនួននៃស្នាដៃនាដកម្ម និងតូរ្យតន្ត្រី: ១. សិទ្ធិក្នុងការសម្តែងជាសាធារណៈ និងសិទ្ធិក្នុងការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈនូវការសម្តែង ២. ការបកប្រែ]

(១) អ្នកនិពន្ធស្នាដៃនាដកម្ម នាដកម្ម-តូរ្យតន្ត្រី និងតូរ្យតន្ត្រី មានសិទ្ធិផ្តាច់មុខក្នុងការអនុញ្ញាតឱ្យមានៈ

(i) ការសម្តែងជាសាធារណៈនូវស្នាដៃរបស់ខ្លួនរួមមានការសម្តែងជាសាធារណៈ តាមវិធី ឬរបៀបណាមួយ

(ii) ការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈនូវការសម្តែងស្នាដៃរបស់ខ្លួន។

(២) អ្នកនិពន្ធស្នាដៃនាដកម្ម ឬនាដកម្ម-តូរ្យតន្ត្រី ត្រូវមានសិទ្ធិដូចគ្នាចំពោះការបកប្រែស្នាដៃទាំងនេះក្នុងអំឡុងពេលនៃការអនុវត្តសិទ្ធិលើស្នាដៃដើមរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា១១ ស្ទួន

[សិទ្ធិផ្សាយតាមទូរផ្សាយនិងសិទ្ធិប្រហាក់ប្រហែល ១. ការផ្សាយតាមទូរផ្សាយ និងការផ្សព្វផ្សាយដោយគ្មានខ្សែ ការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ តាមទូរផ្សាយមានខ្សែ ឬការផ្សាយឡើងវិញ ការផ្សាយជាសាធារណៈតាមទូរផ្សាយដោយឧបករណ៍ បំពងសម្លេង ឬដោយឧបករណ៍ផ្សេងទៀត ដែលមានលក្ខណៈដូចគ្នា ២. អាជ្ញាប័ណ្ណបញ្ជា ៣. ការថតទុក ការថតទុកបណ្តោះអាសន្ន]

(១) អ្នកនិពន្ធស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រនិងសិល្បៈ ត្រូវទទួលបានសិទ្ធិផ្តាច់មុខក្នុងការអនុញ្ញាតៈ

(i) ការផ្សាយតាមទូរផ្សាយនៃស្នាដៃរបស់ខ្លួន ឬការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈនូវស្នាដៃទាំងនេះ តាមរយៈវិធីណាមួយ ដោយគ្មានខ្សែដែលមានបញ្ចូលនូវសញ្ញា សម្លេង ឬរូបភាព

(ii) ការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈតាមខ្សែ ឬការផ្សាយឡើងវិញនៃការផ្សាយស្នាដៃ នៅពេលដែលការផ្សព្វផ្សាយនេះធ្វើឡើងដោយអង្គភាពណាមួយដែលមិនមែនជាអង្គភាពដើម។

(iii) ការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ តាមរយៈឧបករណ៍បំពងសម្លេង ឬឧបករណ៍បញ្ជូនការចាក់ផ្សាយស្នាដៃ ដោយសញ្ញា សម្លេង ឬរូបភាព។

(២) ច្បាប់របស់ប្រទេសនៃសហភាព អាចកំណត់ពីលក្ខខណ្ឌនៃការអនុវត្តសិទ្ធិ តាមកថាខណ្ឌខាងលើ ប៉ុន្តែលក្ខខណ្ឌទាំងនេះអាចយកមកអនុវត្តបាន តែក្នុងប្រទេសណាដែលបានចែងនូវលក្ខខណ្ឌទាំងនោះប៉ុណ្ណោះ។ លក្ខខណ្ឌទាំងនេះមិនត្រូវ ធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ក្នុងករណីណាក៏ដោយដល់ សិទ្ធិសីលធម៌ឬសិទ្ធិទទួលបានលាភការសមរម្យ របស់អ្នកនិពន្ធ ដែលត្រូវកំណត់ដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ប្រសិនបើគ្មានការព្រមព្រៀង។

(៣) ប្រសិនបើគ្មានចែងផ្ទុយពីនេះ ការអនុញ្ញាតតាមកថាខណ្ឌ(១)នៃមាត្រានេះ មិនត្រូវយកមកអនុវត្ត ចំពោះការថតទុកនូវស្នាដៃដែលបានផ្សាយតាមរយៈឧបករណ៍ថតសម្លេង ឬថតរូបភាពឡើយ។ ប៉ុន្តែច្បាប់របស់ប្រទេសនៃសហភាពជាអ្នកកំណត់វិធាន ក្នុងការថតទុកបណ្តោះអាសន្នដោយអង្គភាពទូរផ្សាយតាមរយៈការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ផ្ទាល់ខ្លួន និងប្រើប្រាស់សម្រាប់ការផ្សាយរបស់ខ្លួន។ការរក្សាទុកនូវ ការថតចម្លងនេះនៅក្នុងបណ្ណាសារដ្ឋានផ្លូវការអាចត្រូវបានអនុញ្ញាតដោយច្បាប់ ដោយមូលហេតុនៃចរិកលក្ខណៈពិសេសរបស់ឯកសារ។

មាត្រា១១ ស្ទួន៣

[សិទ្ធិមួយចំនួននៃស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រ:១.សិទ្ធិក្នុងការសូត្រជាសាធារណ: និងសិទ្ធិផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈនៃការសូត្រ ២. ការបកប្រែ]

(១) អ្នកនិពន្ធស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រ ត្រូវទទួលបានសិទ្ធិផ្តាច់មុខក្នុងការអនុញ្ញាត:

(i) ការសូត្រជាសាធារណៈនូវស្នាដៃរបស់ខ្លួន រួមទាំងការសូត្រជាសាធារណ: តាមរយៈវិធីណាមួយ ឬរបៀបណាមួយ

(ii) ការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈនៃការសូត្រស្នាដៃរបស់ខ្លួន។

(២) អ្នកនិពន្ធស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រ ត្រូវទទួលបានសិទ្ធិដូចគ្នាចំពោះការបកប្រែស្នាដៃទាំងនេះ ក្នុងអំឡុងពេលនៃការអនុវត្តសិទ្ធិលើស្នាដៃដើមរបស់ខ្លួន។

មាត្រា១២

[សិទ្ធិយកលំនាំតាម សិទ្ធិសម្រួល និងសិទ្ធិកែប្រែផ្សេងទៀត]

អ្នកនិពន្ធស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រឬសិល្បៈ ត្រូវទទួលបានសិទ្ធិផ្តាច់មុខក្នុងការអនុញ្ញាតឱ្យមាន ការយកលំនាំតាម ការសម្រួល ឬការកែប្រែផ្សេងទៀតទៅលើស្នាដៃរបស់ខ្លួន។

មាត្រា១៣

[លទ្ធភាពកម្រិតសិទ្ធិថតបញ្ចូលស្នាដៃតូរ្យតន្ត្រី និងទំនុកច្រៀងដែលមានភ្ជាប់ជាមួយៈ ១. អាជ្ញាប័ណ្ណបញ្ជា ២. វិធានការបណ្តោះអាសន្ន ៣.ការរឹបអូសនូវការនាំចូលច្បាប់ចម្លងដែលធ្វើឡើង ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីអ្នកនិពន្ធ]

(១) ប្រទេសនីមួយៗនៃសហភាព អាចបង្កើតឱ្យមានខរក្សាសិទ្ធិនិងលក្ខខណ្ឌស្តីពីសិទ្ធិផ្តាច់មុខដែលផ្តល់ឱ្យ អ្នកនិពន្ធស្នាដៃតូរ្យតន្ត្រីនិងអ្នកនិពន្ធទំនុកច្រៀង ដែលការថតទុកទំនុកច្រៀងរួមបញ្ចូលជាមួយស្នាដៃតូរ្យតន្ត្រី បានទទួលការអនុញ្ញាតរួចហើយពីអ្នក-និពន្ធនូវសិទ្ធិអនុញ្ញាតការថតទុកជាសម្លេងនៃស្នាដៃតូរ្យតន្ត្រី រួមទាំងទំនុកច្រៀងប្រសិនបើមាន។ ប៉ុន្តែខរក្សាសិទ្ធិនិងលក្ខខណ្ឌទាំងនេះអាចយកមកអនុវត្តបានតែ ក្នុងប្រទេសណាដែលបានចែងនូវខរក្សាសិទ្ធិនិងលក្ខខណ្ឌទាំងនេះតែប៉ុណ្ណោះ ហើយមិនត្រូវធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ក្នុងករណីណាក៏ដោយដល់សិទ្ធិរបស់អ្នកនិពន្ធទាំងនេះក្នុងការទទួលបានលាភការសមរម្យដែលត្រូវកំណត់ដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ប្រសិនបើគ្មានការព្រមព្រៀង។

(២) ការថតទុកនូវស្នាដៃតូរ្យតន្ត្រី ដែលបានបង្កើតនៅក្នុងប្រទេសមួយនៃសហភាពតាមមាត្រា១៣(៣) នៃអនុសញ្ញានានាដែលបានចុះហត្ថលេខា នៅទីក្រុងរ៉ូមចុះថ្ងៃទី២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩២៨ និងនៅទីក្រុងប្រ៊ុយសែលចុះថ្ងៃទី២៦ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៤៨ អាចនឹងត្រូវបានផលិតឡើងវិញនៅក្នុងប្រទេសនោះ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីអ្នកនិពន្ធស្នាដៃតូរ្យតន្ត្រីឡើយ រហូតដល់កាលកំណត់២ឆ្នាំបន្ទាប់ពីប្រទេសនោះបានចងភ្ជាប់ដោយច្បាប់នេះ។

(៣) ការថតទុកដែលធ្វើតាមកថាខណ្ឌ(១)និង(២)នៃមាត្រានេះ ហើយបាននាំចូលដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីភាគីពាក់ព័ន្ធក្នុងប្រទេសមួយ ដែលត្រូវបានចាត់ទុកថាបានរំលោភបំពានការថតទុកនេះអាចធ្វើការរឹបអូសបាន។

មាត្រា១៤

[សិទ្ធិថតបញ្ចូលជាភាពយន្ត និងសិទ្ធិប្រហាក់ប្រហែល: ១. ការយកលំនាំតាមភាពយន្ត និងការផលិតឡើងវិញ ការចែកចាយ ការសម្តែងជាសាធារណៈ ការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈតាមខ្សែនៃស្នាដៃដែលបានយកលំនាំតាម ឬដែលបានផលិតឡើងវិញ ២.ការយកលំនាំការផលិតភាពយន្ត ៣.គ្មានអាជ្ញាប័ណ្ណបញ្ជា]

(១) អ្នកនិពន្ធស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រឬសិល្បៈត្រូវមានសិទ្ធិផ្តាច់មុខក្នុងការអនុញ្ញាតៈ

(i) ការយកលំនាំតាមនិងការផលិតឡើងវិញនូវស្នាដៃភាពយន្ត និងការចែកចាយនូវស្នាដៃទាំងនេះដែលត្រូវបានយកលំនាំតាម ឬត្រូវបានផលិតឡើងវិញ

(ii) ការសម្តែងជាសាធារណៈ និងការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈតាមខ្សែនៃស្នាដៃដែលបានយកលំនាំតាម ឬបានផលិតឡើងវិញ។

(២)ការយកលំនាំតាមក្នុងទម្រង់សិល្បៈផ្សេងៗណាមួយ នៃផលិតផលភាពយន្តដែលកើតចេញពី ស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រឬសិល្បៈ ត្រូវមានការអនុញ្ញាតពីអ្នកនិពន្ធនៃស្នាដៃដើមដោយមិនធ្វើឱ្យខូចខាតចំពោះការអនុញ្ញាតរបស់អ្នកនិពន្ធនៃផលិតផលភាពយន្តឡើយ។

(៣) បទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា១៣(១) មិនត្រូវយកមកអនុវត្តទេ។

មាត្រា១៤ ស្ទួន

[បទប្បញ្ញត្តិពិសេសទាក់ទងនឹងស្នាដៃភាពយន្ត : ១. ការប្រដូចនឹងស្នាដៃដើម ២. ម្ចាស់សិទ្ធិ ការកម្រិតសិទ្ធិរបស់អ្នកចូលរួមមួយចំនួន ៣. អ្នកចូលរួមផ្សេងទៀត]

(១) ដោយមិនប៉ះពាល់ដល់ សិទ្ធិអ្នកនិពន្ធស្នាដៃណាមួយដែលអាចយកលំនាំតាម ឬផលិតឡើងវិញ ស្នាដៃភាពយន្តនឹងត្រូវទទួលកិច្ចការពារដូចស្នាដៃដើម។ម្ចាស់សិទ្ធិអ្នកនិពន្ធស្នាដៃភាពយន្តត្រូវមានសិទ្ធិដូចនឹងអ្នកនិពន្ធស្នាដៃដើមដែរ រួមទាំងសិទ្ធិតាមមាត្រាខាងលើ។

(២)

(ក) ឋានៈជាអ្នកនិពន្ធស្នាដៃភាពយន្ត ត្រូវកំណត់ដោយច្បាប់នៃប្រទេស ដែលបានអះអាងឱ្យការពារ។

(ខ) ប៉ុន្តែក្នុងប្រទេសនានានៃសហភាពដែលច្បាប់ទទួលស្គាល់ថា ជាម្ចាស់សិទ្ធិអ្នកនិពន្ធស្នាដៃភាពយន្តផងដែរ គឺអ្នកនិពន្ធទាំងឡាយដែលបានចូលរួមវិភាគទានបង្កើតស្នាដៃ។ ប្រសិនបើអ្នកនិពន្ធសន្យាថានឹងរួមវិភាគទាន បើគ្មានបទប្បញ្ញត្តិផ្ទុយឬបទប្បញ្ញត្តិ

ពិសេស អ្នកនិពន្ធមិនអាចជំទាស់នឹង ការផលិតឡើងវិញ ការចែកចាយ ការសម្ដែងជាសារធារណៈ ការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈតាមខ្សែ ការផ្សាយតាមទូរផ្សាយឬការផ្សព្វ-ផ្សាយជាសាធារណៈផ្សេងទៀត ឬការដាក់ចំណងជើងឬការបញ្ចូលសម្លេងនៃអត្ថបទ របស់ស្នាដៃ។

(គ) ដើម្បីអនុវត្តអនុកថាខណ្ឌ(ខ)ខាងលើ សំនួរថាតើទម្រង់នៃកិច្ចព្រមព្រៀងដូចមានចែងខាងលើត្រូវធ្វើឬមិនត្រូវធ្វើ ជាកិច្ចសន្យាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ឬជាលិខិតលាយ-លក្ខណ៍អក្សរដែលមានតម្លៃស្មើ ត្រូវកំណត់ដោយច្បាប់របស់ប្រទេសនៃ ទីស្នាក់ការ ឬទីលំនៅអចិន្ត្រៃយ៍របស់ផលិតករស្នាដៃភាពយន្តនោះ។ ប៉ុន្តែច្បាប់របស់ប្រទេសនៃសហ-ភាពដែលបានអះអាងឱ្យការពារ ជាអ្នកកំណត់ថាកិច្ចព្រមព្រៀងខាងលើត្រូវធ្វើជាកិច្ចសន្យាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ឬលិខិតលាយលក្ខណ៍អក្សរដែលមានតម្លៃស្មើ។ ប្រទេសទាំងឡាយដែលមានច្បាប់ចែងបែបនេះ ត្រូវជូនដំណឹងទៅអគ្គនាយកតាមរយៈសេចក្ដីប្រកាសជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ហើយអគ្គនាយកត្រូវជូនដំណឹងភ្លាមទៅប្រទេសផ្សេងទៀតទាំងអស់នៃសហភាព។

(ឃ) តាមរយៈ "បទប្បញ្ញត្តិផ្ទុយឬពិសេស" មានន័យថាលក្ខខណ្ឌរឹតត្បិតណាមួយដែលទាក់ទងទៅនឹងកិច្ចព្រមព្រៀងខាងលើ។

(៣) បទប្បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី២(ខ)ខាងលើ មិនត្រូវយកមកអនុវត្តចំពោះ អ្នកនិពន្ធសេណារី-យ៉ូ អ្នកនិពន្ធស្នាដៃសន្ទនា និងស្នាដៃតូរ្យតន្ត្រី ដែលបានបង្កើតក្នុងពេលផលិតស្នាដៃភាពយន្ត ឬមិនអនុវត្តចំពោះសមិទ្ធិករនៃស្នាដៃទាំងនេះឡើយ លើកលែងតែច្បាប់ជាតិចែងផ្ទុយពីនេះ។ ប៉ុន្តែប្រទេសទាំងឡាយនៃសហភាពដែលគ្មានច្បាប់ ចែងអំពីវិធាន ក្នុងការអនុវត្តកថាខណ្ឌ២(ខ) ចំពោះសមិទ្ធិករ ត្រូវជូនដំណឹងទៅអគ្គនាយកតាមរយៈសេចក្ដីប្រកាសជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ហើយអគ្គនាយកត្រូវជូនដំណឹងភ្លាមទៅប្រទេសផ្សេងទៀតទាំងអស់នៃសហភាព។

មាត្រា១៤ ស្ទួន៣

[សិទ្ធិបន្តចំពោះស្នាដៃសិល្បៈ និងអត្ថបទសរសេរដោយដៃ : ១. សិទ្ធិទទួលបានប្រយោជន៍ ចំពោះការលក់ឡើងវិញ ២. ច្បាប់ដែលត្រូវអនុវត្ត ៣. នីតិវិធី]

(១) ចំពោះស្នាដៃសិល្បៈដើម និងអត្ថបទសរសេរដោយដៃដើមរបស់អ្នកនិពន្ធ និងរបស់អ្នកនិពន្ធបទភ្លេង អ្នកនិពន្ធឬបន្ទាប់ពីមរណភាពរបស់អ្នកនិពន្ធ បុគ្គលឬស្ថាប័នទាំងឡាយ ដែលច្បាប់ជាតិបានអនុញ្ញាត ត្រូវទទួលបានសិទ្ធិដែលមិនអាចលក់ដូរបានដែលមានប្រយោជន៍ចំពោះការលក់ស្នាដៃណាមួយបន្ទាប់ពីមានការផ្ទេរលើកដំបូងដោយ អ្នក-និពន្ធនៃស្នាដៃ។

(២) កិច្ចការពារតាមកថាខណ្ឌខាងលើ អាចត្រូវបានអះអាងក្នុងប្រទេស នៃសហភាពលុះណាតែច្បាប់នៃប្រទេសរបស់អ្នកនិពន្ធនោះនិងច្បាប់នៃប្រទេស ដែលអះអាងឱ្យការពារអនុញ្ញាត។

(៣) នីតិវិធីនិងចំនួននៃការប្រមូលកម្រៃ ត្រូវកំណត់ដោយច្បាប់ជាតិ។

មាត្រា១៥

[សិទ្ធិក្នុងការអនុវត្តសិទ្ធិដែលបានការពារ : ១. នៅពេលដែលឈ្មោះរបស់អ្នកនិពន្ធត្រូវបានបញ្ជាក់ឬនៅពេលដែលរហស្សនាមបានបង្ហាញដោយគ្មានការសង្ស័យចំពោះអត្តសញ្ញាណរបស់អ្នកនិពន្ធ ២. ករណីនៃស្នាដៃភាពយន្ត ៣. ករណីស្នាដៃអនាមិកនិងរហស្សនាម ៤.ករណីនៃស្នាដៃមួយចំនួនដែលមិនបានបោះពុម្ពផ្សាយ ដោយមិនស្គាល់ឈ្មោះអ្នកនិពន្ធ]

(១) ដើម្បីឱ្យអ្នកនិពន្ធស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រឬសិល្បៈនៃអនុសញ្ញានេះ លើកលែកតែមានភស្តុតាងផ្ទុយ ត្រូវទទួលបាននូវកិច្ចការពារ ហើយមានសិទ្ធិប្តឹងតាមនីតិវិធីនៃប្រទេសរបស់សហភាព ឈ្មោះរបស់អ្នកនិពន្ធត្រូវបានបង្ហាញជាធម្មតាលើស្នាដៃនោះ។ កថាខណ្ឌនេះត្រូវយកមកអនុវត្តបានផងដែរចំពោះរហស្សនាម ឱ្យតែរហស្សនាមដែលអ្នកនិពន្ធបានយកប្រើបានបង្ហាញដោយគ្មានការសង្ស័យចំពោះអត្តសញ្ញាណរបស់អ្នកនិពន្ធ។

(២) រូបវន្តបុគ្គលឬនីតិបុគ្គល ដែលមានឈ្មោះនៅលើស្នាដៃភាពយន្តក្នុងលក្ខណៈធម្មតាត្រូវបានទទួលសច្ចាធារណ៍ថាជាផលិតករនៃស្នាដៃនេះ លើកលែងតែមានភស្តុតាងផ្ទុយ។

(៣) ក្នុងករណីស្នាដៃអនាមិកនិងរហស្សនាម ផ្សេងពីស្នាដៃដែលមានចែងក្នុង កថា-ខណ្ឌ(១)ខាងលើ អ្នកបោះពុម្ពផ្សាយដែលមានឈ្មោះនៅលើស្នាដៃត្រូវចាត់ទុកថាជាតំណាងរបស់អ្នកនិពន្ធ ហើយក្នុងឋានៈនេះអ្នកបោះពុម្ពផ្សាយមានសិទ្ធិការពារ និង អនុវត្តសិទ្ធិអ្នកនិពន្ធ លើកលែងតែមានភស្តុតាងផ្ទុយ។ បទប្បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌនេះនឹងមិន យកមកអនុវត្តទេ នៅពេលអ្នកនិពន្ធបង្ហាញឱ្យដឹងពីអត្តសញ្ញាណរបស់ខ្លួន ហើយធ្វើការស្នើសុំឋានៈជាអ្នកនិពន្ធលើស្នាដៃ។

(៤)

(ក) ក្នុងករណីដែលស្នាដៃមិនបានបោះពុម្ពផ្សាយ ហើយអត្តសញ្ញាណរបស់អ្នកនិពន្ធមិនត្រូវបានស្គាល់ ប៉ុន្តែមានមូលដ្ឋានគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីធ្វើសច្ចាធារណ៍ថាអ្នកនិពន្ធជាពលរដ្ឋរបស់ប្រទេសនៃសហភាព ច្បាប់នៃប្រទេសនោះអាចចាត់តាំងអាជ្ញាធរមាន សម-ត្ថកិច្ចឱ្យតំណាងអ្នកនិពន្ធ ហើយមានសិទ្ធិការពារនិងអនុវត្តសិទ្ធិអ្នកនិពន្ធក្នុងប្រទេសនៃសហភាព។

(ខ) ប្រទេសទាំងឡាយនៃសហភាព ដែលធ្វើការចាត់តាំងក្រោមលក្ខខណ្ឌនៃបទប្បញ្ញត្តិនេះ ត្រូវជូនដំណឹងទៅអគ្គនាយក តាមរយៈសេក្តីប្រកាសជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដែលផ្តល់ព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់ទាក់ទងនឹងអាជ្ញាធរដែលបានចាត់តាំងនេះ។ ហើយអគ្គនាយកត្រូវផ្សព្វផ្សាយសេចក្តីប្រកាសនេះ ភ្លាមទៅកាន់ប្រទេសផ្សេងទៀតទាំងអស់នៃសហភាព។

មាត្រា១៦

[ការថតចម្លងដោយរំលោភបំពាន : ១. ការរឹបអូស ២. ការរឹបអូសចំពោះការនាំចូល ៣. ច្បាប់ដែលត្រូវអនុវត្ត]

(១) ការថតចម្លងដោយរំលោភបំពាននៃស្នាដៃមួយ អាចត្រូវបានរឹបអូសក្នុងប្រទេសណាមួយនៃសហភាព នៅពេលដែលស្នាដៃទទួលបានកិច្ចការពារស្របច្បាប់។

(២) បទប្បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌខាងលើ ត្រូវអនុវត្តផងដែរ ចំពោះការផលិតឡើងវិញនូវស្នាដៃមកពីប្រទេសដែលស្នាដៃនោះមិនត្រូវទទួលបានកិច្ចការពារ ឬកិច្ចការពារត្រូវបានបញ្ចប់។

(៣) ការរឹបអូសត្រូវធ្វើឡើងតាមច្បាប់នៃប្រទេសនីមួយៗ។

មាត្រា១៧

[លទ្ធភាពក្នុងការត្រួតពិនិត្យចរាចរណ៍ ការបង្ហាញ និងការតាំងពិព័រណ៍ស្នាដៃ]

បទប្បញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះ មិនអាចធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិរបស់រដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសនីមួយៗនៃសហភាពតាម ច្បាប់ឬបទបញ្ជា ក្នុងការអនុញ្ញាតដើម្បីត្រួតពិនិត្យ ឬហាមឃាត់ ចំពោះចរាចរណ៍ ការបង្ហាញ ឬការតាំងពិពរ័ណ៍នូវស្នាដៃឬទំនិញណាមួយដែលអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចយល់ឃើញថាចាំបាច់ក្នុងការអនុវត្តសិទ្ធិនេះ។

មាត្រា១៨

[ស្នាដៃពេលដែលអនុសញ្ញាចូលជាធរមាន: ១.អាចការពារបាននៅពេលដែលកិច្ចការពារមិនទាន់ផុតអាជ្ញាយុកាល ក្នុងប្រទេសដើម ២.មិនអាច ការពារបាននៅពេលដែលកិច្ចការពារបានផុតអាជ្ញាយុកាលនៅក្នុង ប្រទេសដែលអះអាងឱ្យការពារ ៣. ការអនុវត្តគោលការណ៍ទាំងនេះ ៤. ករណីពិសេស]

(១) នៅពេលដែលអនុសញ្ញាចូលជាធរមាន អនុសញ្ញានេះត្រូវអនុវត្តទៅលើគ្រប់ស្នាដៃទាំងអស់ ដែលមិនទាន់បានដាក់ជាទ្រព្យសាធារណៈជនក្នុងប្រទេសដើម តាមរយៈការផុតកំណត់កិច្ចការពារ។

(២) ប៉ុន្តែតាមរយៈការផុតកំណត់នៃកិច្ចការពារដែលបានផ្តល់ឱ្យពីមុន ប្រសិនបើស្នាដៃដែលបានដាក់ជាទ្រព្យសាធារណៈជន នៅក្នុងប្រទេសដែលបានអះអាងឱ្យការពារស្នាដៃនោះនឹងមិនទទួលបានកិច្ចការពារសាជាថ្មីទេ។

(៣) ការអនុវត្តគោលការណ៍នេះ នឹងត្រូវធ្វើឡើងស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិណាមួយ ដែលមានក្នុងអនុសញ្ញាពិសេសដែលមានស្រាប់ ឬអនុសញ្ញាដែលនឹងធ្វើឡើងរវាងប្រទេសនានានៃសហភាព។ ក្នុងករណីគ្មានបទប្បញ្ញត្តិនេះទេ ប្រទេសនីមួយៗត្រូវកំណត់ពីលក្ខខណ្ឌរៀងៗខ្លួនដើម្បីការអនុវត្តគោលការណ៍នេះ។

(៤) បទប្បញ្ញត្តិខាងលើក៏ត្រូវយកមកអនុវត្តផងដែរ ក្នុងករណីការចូលជាសមាជិកថ្មីនៃសហភាព និងចំពោះករណីដែលកិច្ចការពារត្រូវពង្រីកវិសាលភាពតាមការអនុវត្តមាត្រា៧ឬតាមរយៈការការបោះបង់ចោលខរក្សាសិទ្ធិ។

មាត្រា១៩

[កិច្ចការពារប្រសើរជាងកិច្ចការពារដែលមានចែងនៅក្នុងអនុសញ្ញា]

បទប្បញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះ មិនត្រូវរារាំងអត្ថប្រយោជន៍នៃការទាមទាកិច្ចការពារណាមួយប្រសើរជាងនេះ ដែលអាចផ្តល់ឱ្យតាមច្បាប់ជាតិក្នុងប្រទេសនៃសហភាព ។

មាត្រា២០

[កិច្ចព្រមព្រៀងពិសេសរវាងបណ្តាប្រទេសជាសមាជិកសហភាព]

រដ្ឋាភិបាលរបស់ប្រទេសទាំងឡាយនៃសហភាពរក្សាសិទ្ធិ ដើម្បីចុះកិច្ចព្រមព្រៀងពិសេសរវាងគ្នា លុះត្រាតែកិច្ចព្រមព្រៀងនោះផ្តល់ឱ្យអ្នកនិពន្ធនូវសិទ្ធិច្រើនជាងសិទ្ធិដែលបានផ្តល់ឱ្យដោយអនុសញ្ញា ឬមានបទប្បញ្ញត្តិផ្សេងទៀតដែលមិនផ្ទុយនឹងអនុសញ្ញានេះ។ បទប្បញ្ញត្តិនៃកិច្ចព្រមព្រៀងមានស្រាប់ ដែលបំពេញលក្ខខណ្ឌទាំងនេះ នៅតែត្រូវអនុវត្តបាន។

មាត្រា២១

[បទប្បញ្ញត្តិពិសេសទាក់ទងនឹងប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ : ១. ការយោងទៅលើច្បាប់បន្ថែម ២. ផ្នែកបន្ថែមនៃច្បាប់]

(១) បទប្បញ្ញត្តិពិសេសទាក់ទងនឹងប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ ត្រូវបានបញ្ចូលក្នុងច្បាប់បន្ថែម។

(២) លើកលែងតែបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា២៨(១)(ខ) ដែលច្បាប់បន្ថែមជាផ្នែកនៃច្បាប់នេះ។

មាត្រា២២

[សន្និបាត : ១. ការបង្កើត និងសមាសភាព ២. មុខងារ ៣. កូរ៉ុម ការបោះឆ្នោត អ្នកសង្កេតការណ៍ ៤. ការកោះប្រជុំ ៥. បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង]

(១)

(ក) សហភាពត្រូវមានសន្និបាតមួយ ដែលរួមមានប្រទេសនៃសហភាពដែលចងភ្ជាប់ដោយមាត្រា២២ ដល់មាត្រា២៦។

(ខ) រដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសនីមួយៗត្រូវតំណាងដោយប្រតិភូមួយរូប ដែលអាចអមដោយប្រតិភូស្តីទី ទីប្រឹក្សា និងអ្នកជំនាញមួយចំនួន។

(គ) ការចំណាយរបស់គណៈប្រតិភូនីមួយៗ ជាបន្ទុករបស់រដ្ឋាភិបាលដែលតែងតាំងគណៈប្រតិភូនេះ។

(២)

(ក) សន្និបាតត្រូវ:

(i) ពិភាក្សារាល់បញ្ហាទាំងអស់ដែលទាក់ទងនឹង ការរក្សានិងការអភិវឌ្ឍន៍ នៃសហភាពនិងការអនុវត្តអនុសញ្ញានេះ។

(ii) ណែនាំអំពីការរៀបចំសន្និសីទកែប្រែ ជូនការិយាល័យអន្តរជាតិកម្មសិទ្ធិបញ្ញា (តទៅហៅថា"ការិយាល័យអន្តរជាតិ")ដែលបានកំណត់ក្នុងអនុសញ្ញាស្តីពីការបង្កើតអង្គការកម្មសិទ្ធិបញ្ញាពិភពលោក (តទៅហៅថា "អង្គការ") ដោយពិចារណាលើមតិយោបល់នៃប្រទេសក្នុងសហភាព ដែលមិនបានចងភ្ជាប់ដោយ មាត្រា២២ ដល់ មាត្រា២៦។

(iii) ត្រួតពិនិត្យ និងអនុម័តរបាយការណ៍ និងសកម្មភាពដែលទាក់ទងនឹងសហភាពនៃអគ្គនាយករបស់អង្គការ ហើយណែនាំតាមការចាំបាច់ដល់អគ្គនាយកដែលទាក់ទងនឹងបញ្ហានៃសមត្ថកិច្ចរបស់សហភាព។

(iv) បោះឆ្នោតជ្រើសរើសសមាជិកនៃគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិរបស់សន្និបាត

(v) ពិនិត្យនិងអនុម័តរបាយការណ៍និងសកម្មភាព របស់គណៈកម្មាធិការ-ប្រតិបត្តិ ហើយផ្តល់ការណែនាំដល់គណៈកម្មាធិការនេះ

(vi) កំណត់កម្មវិធីនិងអនុម័តថវិកាពីរឆ្នាំម្តងនៃសហភាព ហើយអនុម័តការបិទបញ្ជីគណនី

(vii) អនុម័តបទបញ្ជាស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុរបស់សហភាព

(viii) បង្កើតគណៈកម្មាធិការជំនាញនិងក្រុមការងារ ដែលចាំបាច់សម្រាប់ការ-ងាររបស់សហភាព

(ix) កំណត់ឱ្យចូលរួមក្នុងកិច្ចប្រជុំ ក្នុងឋានៈជាអ្នកសង្កេតការណ៍ ចំពោះប្រទេសដែលមិនមែនជាសមាជិកនៃសហភាព និង អង្គការអន្តររដ្ឋាភិបាល និងអង្គការអន្តរជាតិមិនមែនរដ្ឋាភិបាល

(x) អនុម័តវិសោធនកម្ម មាត្រា២២ ដល់ មាត្រា២៦

(xi) ចាត់វិធានការសមស្របផ្សេងទៀត ដើម្បីសម្រេចគោលបំណងរបស់សហភាព

(xii) បំពេញមុខងារផ្សេងទៀតដែលស្របតាមអនុសញ្ញានេះ

(xiii) អនុវត្តសិទ្ធិដែលប្រគល់ឱ្យដោយអនុសញ្ញាស្តីពីការបង្កើតអង្គការ បើសន្និបាទយល់ព្រម។

(ខ) ចំពោះបញ្ហាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងផលប្រយោជន៍របស់សហភាពផ្សេងទៀត ដែលគ្រប់គ្រងដោយអង្គការ សន្និបាតត្រូវធ្វើការសម្រេចបន្ទាប់ពីបានស្តាប់យោបល់របស់គណៈកម្មាធិការសម្របសម្រួលនៃអង្គការ។

(៣)

(ក) ប្រទេសនីមួយៗជាសមាជិកនៃសន្និបាតមានសំលេងឆ្នោតតែមួយ។

(ខ) កូរ៉ុមនៃសន្និបាតត្រូវមានចំនួនពាក់កណ្តាលនៃប្រទេសជាសមាជិក។

(គ) ថ្វីបើមានចែងក្នុងបទប្បញ្ញត្តិនៃអនុកថាខណ្ឌ(ខ) ក្នុងសម័យប្រជុំនីមួយៗ ប្រសិនបើចំនួនប្រទេសតំណាងមានតិចជាង១/២(មួយភាគពីរ) ប៉ុន្តែស្មើឬច្រើនជាង១/៣(មួយភាគបី)នៃប្រទេសជាសមាជិកទាំងឡាយនៃសន្និបាត សន្និបាតអាចធ្វើសេចក្តីសម្រេចបាន ប៉ុន្តែសេចក្តីសម្រេចទាំងនេះត្រូវយកមកអនុវត្តបាន តែក្នុងករណីបានបំពេញលក្ខខណ្ឌកំណត់ដូចខាងក្រោម លើកលែងតែសេចក្តីសម្រេចនោះទាក់ទងនឹងនីតិវិធីរបស់សន្និបាត។ ការិយាល័យអន្តរជាតិត្រូវជូនដំណឹងអំពីសេចក្តីសម្រេចនេះទៅប្រទេសសមាជិកសន្និបាតទាំងឡាយដែលអវត្តមាន និងត្រូវអញ្ជើញប្រទេសទាំងនេះ ឱ្យបោះឆ្នោតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរឬបោះឆ្នោតអនុបវាទ ក្នុងរយៈពេល៣(បី)ខែចាប់ពីថ្ងៃជូនដំណឹង។ បើផុតរយៈពេលនេះ ប្រសិនបើចំនួននៃប្រទេសដែលបានបោះឆ្នោតឬបោះឆ្នោតអនុបវាទ ស្មើនឹងចំនួនប្រទេសដែលខ្វះសម្រាប់កូរ៉ុមក្នុងសម័យប្រជុំ សេចក្តីសម្រេចនេះនឹងអាចយកមកអនុវត្តបាន ឱ្យតែបានគ្រប់សំលេងភាគច្រើនដែលត្រូវការ ។

(ឃ) លើកលែងតែបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា២៦(២) សេចក្តីសម្រេចនៃសន្និបាតត្រូវធ្វើឡើងដោយសំលេងភាគច្រើន២/៣ (ពីរភាគបី)នៃសំលេងឆ្នោតដែលបានបោះ។

(ង) អនុបវាទមិនត្រូវចាត់ទុកជាសំលេងឆ្នោតទេ។

(ច) ប្រតិភូម្នាក់អាចតំណាង និង បោះឆ្នោតបានក្នុងនាមប្រទេសតែមួយគត់

(ឆ) ប្រទេសទាំងឡាយនៃសហភាពដែលមិនមែនជាសមាជិកសន្និបាត ត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យចូលរួមប្រជុំក្នុងឋានៈជាអ្នកសង្កេតការណ៍។

(៤)

(ក) សន្និបាតត្រូវប្រជុំជាសាមញ្ញរៀងរាល់២(ពីរ)ឆ្នាំម្តង តាមការកោះប្រជុំរបស់អគ្គនាយក ហើយបើគ្មានករណីពិសេសត្រូវប្រជុំក្នុងពេលនិងកន្លែងដូចគ្នានឹងមហាសន្និបាទរបស់អង្គការ។

(ខ) តាមសំណើសុំពីគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ ឬពីប្រទេសជាសមាជិកសន្និបាតចំនួន១/៤(មួយភាគបួន) សន្និបាតត្រូវប្រជុំជាវិសាមញ្ញបានតាមការកោះប្រជុំរបស់អគ្គនាយក ។

(៥) សន្និបាតត្រូវអនុម័តបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់ខ្លួន។

មាត្រា២៣

[គណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ : ១. ការបង្កើត ២. សមាសភាព ៣. ចំនួនសមាជិក ៤. ការបែងចែកតាមភូមិសាស្ត្រ កិច្ចព្រមព្រៀងពិសេស ៥. អាណត្តិ ការកម្រិតការឈរឈ្មោះឱ្យគេបោះ ឆ្នោតសាជាថ្មី វិធាននៃការបោះឆ្នោត ៦. មុខងារ ៧. ការកោះប្រជុំ ៨. កូរ៉ុម ការបោះឆ្នោត ៩. អ្នកសង្កេតការណ៍ ១០. បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង]

(១) សន្និបាតត្រូវមានគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិមួយ។

(២)

(ក) គណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិមានសមាជិកជាប្រទេសដែលបានជ្រើសរើសដោយសន្និបាតក្នុងចំណោមប្រទេសជាសមាជិកទាំងឡាយនៃសន្និបាត។ ជាងនេះទៅទៀត ប្រទេសដែលតាំងទីស្នាក់ការរបស់អង្គការ លើកលែងតែបទប្បញ្ញត្តិមាត្រា២៥(៧)(ខ) ត្រូវមានអាសនៈមួយជាស្វ័យប្រវត្តិក្នុងគណៈកម្មាធិការនេះ។

(ខ) រដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសនីមួយៗនៃគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ ត្រូវតំណាងដោយប្រតិភូមួយរូប ដែលអាចអមដោយប្រតិភូស្តីទី ទីប្រឹក្សា និងអ្នកជំនាញមួយចំនួន។

(គ) ការចំណាយរបស់គណៈប្រតិភូនីមួយៗ ជាបន្ទុករបស់រដ្ឋាភិបាលដែលតែងតាំងគណៈប្រតិភូនេះ។

(៣) ចំនួនប្រទេសជាសមាជិកនៃគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ ត្រូវស្មើនឹងចំនួន១/៤(មួយភាគបួន)នៃចំនួនប្រទេសជាសមាជិកសន្និបាត។ ក្នុងការកំណត់ចំនួនអាសនៈដែលត្រូវបំពេញ អាសនៈដែលនៅសល់ពីការបែងចែកជាបួនហើយ មិនត្រូវយកមកពិចារណាទេ។

(៤) ក្នុងការជ្រើសរើសសមាជិកនៃគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ សន្និបាតត្រូវពិចារណាលើការបែងចែកតាមភូមិសាស្ត្រឱ្យសមធម៌និងពិចារណាលើភាពចាំបាច់នៃប្រទេស ដែលជា

ភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងពិសេស ដែលនឹងអាចត្រូវបង្កើតក្នុងទំនាក់ទំនង ជាមួយសហភាព ដើម្បីឱ្យក្លាយជា ប្រទេសដែលបង្កើតគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិផងដែរ។

(៥)

(ក) សមាជិកនីមួយៗនៃគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ ត្រូវចូលបំរើការចាប់ពីពេលបិទសម័យប្រជុំសន្និបាតដែលបានជ្រើសរើសខ្លួន រហូតដល់ពេលបិទប្រជុំសាមញ្ញលើកក្រោយនៃសន្និបាត។

(ខ) សមាជិកនៃគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ អាចឈរឈ្មោះឱ្យគេបោះឆ្នោតសារជាថ្មីបាន ប៉ុន្តែមិនអាចលើសពី ២/៣(ពីរភាគបី)នៃសមាជិកគណៈកម្មាធិកាប្រតិបត្តិឡើយ។

(គ) សន្និបាតត្រូវបង្កើតបែបបទលម្អិត នៃការបោះឆ្នោតនិងបែបបទនៃការបោះឆ្នោតសារជាថ្មីរបស់សមាជិកគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ។

(៦)

(ក) គណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិត្រូវៈ

(i) រៀបចំសេចក្តីព្រាងរបៀបវារៈរបស់សន្និបាត

(ii) ដាក់ជូនសន្និបាតនូវសំណើដែលទាក់ទងទៅនឹង សេចក្តីព្រាងកម្មវិធី និងថវិកាពីរឆ្នាំម្តងរបស់សហភាពដែលរៀបចំដោយ អគ្គនាយក

(iii) [លុបចោល]

(iv) ដាក់ជូនសន្និបាត រួមជាមួយយោបល់ នូវរបាយការណ៍របស់អគ្គនាយក និងរបាយការណ៍សវនកម្មគណនីប្រចាំឆ្នាំ

(v) ចាត់វិធានការចាំបាច់ ដើម្បីធានាការអនុវត្តកម្មវិធីរបស់សហភាពតាមរយៈអគ្គនាយក ដោយយោងតាមសេចក្តីសម្រេចរបស់សន្និបាត និងយោងតាមកាលៈទេសៈដែលកើតមានឡើង ចន្លោះសម័យប្រជុំសាមញ្ញទាំងពីររបស់សន្និបាត។

(vi) អនុវត្តតួនាទីផ្សេងៗទៀតដែលបានផ្តល់ឱ្យដោយអនុសញ្ញានេះ។

(ខ) ចំពោះបញ្ហា ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងផលប្រយោជន៍របស់សហភាពផ្សេងទៀត ដែលគ្រប់គ្រងដោយអង្គការ គណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិត្រូវធ្វើការសម្រេច បន្ទាប់ពីបានស្តាប់យោបល់របស់គណៈកម្មាធិការសម្របសម្រួលនៃអង្គការ។

(៧)

(ក) គណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ ត្រូវប្រជុំជាសាមញ្ញរៀងរាល់ពីរឆ្នាំម្តង តាមការកោះប្រជុំរបស់អគ្គនាយក ហើយបើអាចធ្វើទៅបាន ត្រូវប្រជុំក្នុងពេលនិងកន្លែងដូចគ្នានឹងគណៈកម្មាធិការសម្របសម្រួលនៃអង្គការ។

(ខ) តាមគំនិតផ្តួចផ្តើមរបស់គណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ ឬតាមសំណើរបស់នាយក ឬរបស់សមាជិក១/៤(មួយភាគបួន) គណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ ត្រូវប្រជុំជាវិសាមញ្ញបានតាមការកោះប្រជុំរបស់អគ្គនាយក ។

(៨)

(ក) ប្រទេសនីមួយៗជាសមាជិកនៃគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ មានសំលេងឆ្នោតតែមួយ។

(ខ) កូរ៉ុមនៃគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ ត្រូវមានចំនួនពាក់កណ្តាលនៃសមាជិកគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ។

(គ) សេចក្តីសម្រេចត្រូវធ្វើឡើង ដោយសំលេងភាគច្រើនធម្មតានៃសំលេងឆ្នោតដែលបានបោះ។

(ឃ) អនុបវាទមិនត្រូវចាត់ទុកជាសំលេងឆ្នោតទេ។

(ង) ប្រតិភូម្នាក់អាចតំណាង ហើយបោះឆ្នោតបានក្នុងនាមប្រទេសតែមួយគត់។

(៩) ប្រទេសទាំងឡាយនៃសហភាព ដែលមិនមែនជាសមាជិកគណៈកម្មាធិការប្រតិ-បត្តិត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យចូលរួមប្រជុំក្នុងឋានៈជាអ្នកសង្កេតការណ៍។

(១០) គណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិត្រូវអនុម័តបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់ខ្លួន។

មាត្រា២៤

[ការិយាល័យអន្តរជាតិ : ១. កិច្ចការទូទៅ អគ្គនាយក ២. ព័ត៌មានទូទៅ ៣. ទស្សនាវដ្តី ៤. ការផ្តល់ព័ត៌មានទៅប្រទេសទាំងឡាយ ៥. ការសិក្សា និងសេវាកម្ម ៦. ការចូលរួមប្រជុំ ៧. សន្និសីទស្តីពីការកែប្រែ ៨. ការងារផ្សេងៗ]

(១)

(ក) ការងាររដ្ឋបាលរបស់សហភាពត្រូវបំពេញដោយការិយាល័យអន្តរជាតិ ដែលបន្តពីការិយាល័យសហភាព រួមបញ្ចូលជាមួយការិយាល័យសហភាពដែលត្រូវបានបង្កើតដោយអនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីកិច្ចការពារកម្មសិទ្ធិឧស្សាហកម្ម។

(ខ) ជាពិសេសការិយាល័យអន្តរជាតិត្រូវបម្រើការងារជាលេខាធិការដ្ឋានសម្រាប់អង្គភាពនានាៗនៃសហភាព។

(គ) អគ្គនាយកនៃអង្គការ ត្រូវជានាយកប្រតិបត្តិនៃសហភាពនិងជាតំណាងសហភាព។

(២) ការិយាល័យអន្តរជាតិមាននាទីប្រមូលផ្តុំនិងផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការសិទ្ធិអ្នកនិពន្ធ។ ប្រទេសនីមួយៗនៃសហភាពត្រូវធ្វើទំនាក់ទំនងភ្លាមទៅការិយាល័យអន្តរ-ជាតិនូវរាល់ច្បាប់ថ្មី និងអត្ថបទផ្លូវការទាំងឡាយទាក់ទងនឹងកិច្ចការពារសិទ្ធិអ្នកនិពន្ធ។

(៣) ការិយាល័យអន្តរជាតិត្រូវធ្វើការបោះពុម្ពផ្សាយជាប្រចាំខែ។

(៤) បើមានការស្នើសុំ ការិយាល័យអន្តរជាតិ ត្រូវផ្តល់ដល់ប្រទេសណាមួយនៃសហ-ភាពនូវព័ត៌មានស្តីពីបញ្ហាពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការពារសិទ្ធិអ្នកនិពន្ធ។

(៥) ការិយាល័យអន្តរជាតិត្រូវធ្វើការសិក្សានិងត្រូវផ្តល់សេវាកម្មដើម្បីជួយសម្រួលដល់កិច្ចការពារសិទ្ធិអ្នកនិពន្ធ។

(៦) អគ្គនាយក និងបុគ្គលិកណាម្នាក់ ដែលត្រូវចាត់តាំងដោយអគ្គនាយកត្រូវចូលរួមរាល់កិច្ចប្រជុំសន្និបាត គណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ និងគណៈកម្មាធិការជំនាញនិងក្រុមការងារផ្សេងៗទៀត តែគ្មានសិទ្ធិបោះឆ្នោតទេ។ អគ្គនាយកឬបុគ្គលិកណាម្នាក់ដែលត្រូវចាត់តាំងដោយអគ្គនាយក គឺជាលេខាដោយស្វ័យប្រវត្តិរបស់អង្គភាពទាំងនេះ។

(៧)

(ក) តាមសេចក្តីណែនាំរបស់សន្និបាត និងដោយមានកិច្ចសហការប្រតិបត្តិការជាមួយគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ ការិយាល័យអន្តរជាតិត្រូវរៀបចំសន្និសីទកែប្រែបទប្ប-ញ្ញាត្តិនៃអនុសញ្ញា លើកលែងតែមាត្រា២២ ដល់ មាត្រា២៦។

(ខ) ការិយាល័យអន្តរជាតិអាចប្រឹក្សាជាមួយអង្គការអន្តររដ្ឋាភិបាលនិង អង្គការអន្តរជាតិមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ពាក់ព័ន្ធនឹងការរៀបចំសន្និសីទកែប្រែនេះ។

(គ) អគ្គនាយកនិងបុគ្គលដែលត្រូវចាត់តាំងដោយអគ្គនាយក ត្រូវចូលរួមក្នុងកិច្ចពិភាក្សាក្នុងសន្និសីទទាំងនោះតែគ្មានសិទ្ធិបោះឆ្នោតទេ។

(៨) ការិយាល័យអន្តរជាតិត្រូវអនុវត្តការងារផ្សេងៗទៀតដែលប្រគល់ឱ្យ។

មាត្រា២៥

[ហិរញ្ញវត្ថុ : ១. ថវិកា ២. ការសម្របសម្រួលជាមួយសហភាពផ្សេងទៀត ៣. ធនធាន ៤. ការចែកចាយ លទ្ធភាពបន្តថវិកាចាស់ ៥. ពន្ធអាករ និងប្រាក់កម្រៃ ៦. មូលនិធិទុនបង្វិល ៧. បុរេប្រទានដោយរដ្ឋាភិបាលម្ចាស់ផ្ទះ ៨. សវនកម្មបញ្ជីគណនី]

(១)

(ក) សហភាពត្រូវមានថវិការបស់ខ្លួន។

(ខ) ថវិការបស់សហភាពរួមមានខ្ទង់ចំនូលនិងខ្ទង់ចំណាយផ្ទាល់របស់សហភាពវិភាគទានចំពោះថវិកាសម្រាប់ការចំណាយរួមរបស់សហភាព និងបើមានចំនួនទឹកប្រាក់ត្រូវប្រើសម្រាប់សន្និសីទរបស់អង្គការ។

(គ) ការចំណាយដែលមិនមែនជាចំណាយផ្តាច់មុខរបស់សហភាព ប៉ុន្តែជាការចំណាយរបស់សហភាពមួយឬច្រើនផ្សេងទៀត ដែលស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់អង្គការ

ត្រូវចាត់ទុកជាចំណាយរួមរបស់សហភាព។ ចំណែកនៃសហភាពក្នុងខ្ទង់ចំណាយរួមនេះ ត្រូវសមាមាត្រនឹងផលប្រយោជន៍ដែលសហភាពទទួលបានក្នុងចំណាយនោះ។

(២) ថវិការបស់សហភាពត្រូវបង្កើតឡើយ ដោយផ្អែកលើតម្រូវការសម្របសម្រួលជាមួយថវិកានៃសហភាពផ្សេងទៀតដែលគ្រប់គ្រងដោយអង្គការ។

(៣) ថវិការបស់សហភាពទទួលបានពីប្រភពនានាដូចខាងក្រោម:

(i) វិភាគទានពីប្រទេសនៃសហភាព

(ii) កម្រៃនិងថ្លៃឈ្នួលសេវាកម្ម ដែលផ្តល់ឱ្យដោយការិយាល័យអន្តរជាតិក្នុងនាមសហភាព

(iii) ការលក់ ឬលាភការ ពីការបោះពុម្ពផ្សាយរបស់ការិយាល័យអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធនឹងសហភាព

(iv) អំណោយ អច្ច័យទាន និងឧបត្ថម្ភធន

(v) ការជួល ការប្រាក់ និងចំណូលផ្សេងៗទៀត។

(៤)

(ក) ដើម្បីបង្កើតជាវិភាគទាននៃថវិកា ប្រទេសនីមួយៗនៃសហភាព ត្រូវចាត់ជាចំណាត់ថ្នាក់ ហើយត្រូវបង់វិភាគទានប្រចាំឆ្នាំផ្អែកលើចំនួនឯកតានៃចំណាត់ថ្នាក់កំណត់ដូចខាងក្រោម:

ថ្នាក់ទី I	២៥
ថ្នាក់ទី II	២០
ថ្នាក់ទី III	១៥
ថ្នាក់ទី IV	១០
ថ្នាក់ទី V	៥
ថ្នាក់ទី VI	៣
ថ្នាក់ទី VII	១

(ខ) លើកលែងតែបានធ្វើចំណាត់ថ្នាក់រួចហើយ ប្រទេសនីមួយៗត្រូវបញ្ជាក់ពីចំណាត់ថ្នាក់ដែលគេចង់បាន នៅពេលតម្កល់លិខិតូបករណ៍នៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ឬការចូលជាសមាជិក។ ប្រទេសនីមួយៗអាចប្តូរចំណាត់ថ្នាក់បាន។ ប្រសិនបើប្រទេសណាមួយជ្រើសរើសចំណាត់ថ្នាក់ទាប ប្រទេសនោះត្រូវប្រកាសពីការផ្លាស់ប្តូរនេះក្នុងសម័យប្រជុំសាមញ្ញណាមួយនៃសន្និបាត។ ការផ្លាស់ប្តូរណាមួយនឹងមានសុពលភាពនៅដើមឆ្នាំប្រក្រតិទិនបន្ទាប់ពីកិច្ចប្រជុំ។

(គ) វិភាគទានប្រចាំឆ្នាំនៃប្រទេសនីមួយៗ ត្រូវមានចំនួនសមាមាត្រគ្នានឹងចំនួនសរុបដែលបានធ្វើវិភាគទានទៅថវិកាប្រចាំឆ្នាំរបស់សហភាព ដោយប្រទេសទាំងអស់ដូចនឹង ចំនួនឯកតារបស់ខ្លួនទៅចំនួនសរុបនៃឯកតានៃប្រទេសផ្តល់វិភាគទានទាំងអស់។

(ឃ) ការបង់វិភាគទានត្រូវធ្វើឡើងនៅថ្ងៃទី ១ ខែ មករា ជារៀងរាល់ឆ្នាំ។

(ង) ប្រទេសដែលយឺតយ៉ាវក្នុងការបង់វិភាគទាន មិនអាចអនុវត្តសិទ្ធិបោះឆ្នោតរបស់ខ្លួនក្នុងអង្គភាពនៃសហភាពដែលខ្លួនជាសមាជិក ប្រសិនបើចំនួនដែលមិនបានបង់មានចំនួនស្មើឬលើសពីចំនួននៃវិភាគទានត្រូវបង់ចំនួនពីរ(២)ឆ្នាំពេញ។ ប៉ុន្តែអង្គភាពណាមួយនៃសហភាព អាចអនុញ្ញាតឱ្យប្រទេសដែលយឺតយ៉ាវអាចបន្តអនុវត្តសិទ្ធិបោះឆ្នោត ក្នុងអង្គភាពនោះបាន ដរាបណាបានផ្តល់ហេតុផលត្រឹមពីការយឺតយ៉ាវក្នុងការបង់វិភាគទានដោយ កាលៈទេសៈពិសេស និងមិនអាចជៀសវាងបាន។

(ច) ប្រសិនបើថវិកាមិនត្រូវបានអនុម័តមុនការចាប់ផ្តើមនៃរយៈពេល ហិរញ្ញវត្ថុថ្មីទេ ថវិកានោះត្រូវតែចាត់ទុកថាមានកម្រិតស្មើគ្នាទៅនឹងថវិកាឆ្នាំមុន ដូចមានចែងក្នុងបទបញ្ញាហិរញ្ញវត្ថុ។

(៥) បរិមាណនៃកម្រៃនិងថ្លៃឈ្នួលសេវាកម្មដែលផ្តល់ឱ្យដោយការិយាល័យអន្តរជាតិក្នុងនាមសហភាពនឹងត្រូវកំណត់ នឹងត្រូវរាយការណ៍ទៅសន្និបាតនិងគណៈកម្មាធិការ-ប្រតិបត្តិដោយអគ្គនាយក។

(៦)

(ក) សហភាពត្រូវមានមូលនិធិទុនបង្វិលដែលទទួលបានពីការបង់ប្រាក់សរុបរួមតែមួយពីប្រទេសនីមួយៗនៃសហភាព។ ប្រសិនបើមូលនិធិនេះមិនគ្រប់គ្រាន់ សន្និបាតអាចសម្រេចបង្កើនមូលនិធិនេះបាន។

(ខ) ចំនួននៃការបង់ប្រាក់ដំបូងរបស់ប្រទេសនីមួយៗក្នុងមូលនិធិនេះ ឬនៃការចូលរួមរបស់ខ្លួនក្នុងការបង្កើនមូលនិធិ ត្រូវសមាមាត្រនឹងវិភាគទាននៃប្រទេសនោះសម្រាប់ឆ្នាំនៃការបង្កើតមូលនិធិនេះ ឬឆ្នាំនៃការសម្រេចបង្កើនមូលនិធិ។

(គ) សមាមាត្រ និងលក្ខខណ្ឌនៃការបង់ប្រាក់ត្រូវកំណត់ដោយសន្និបាតតាមសំណើរបស់អគ្គនាយក និងបន្ទាប់ពីបានស្តាប់យោបល់របស់គណៈកម្មាធិការសម្របសម្រួលនៃអង្គការ។

(៧)

(ក) នៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងទីស្នាក់ការ ដែលបានចុះជាមួយប្រទេសដែលអង្គការដាក់ទីស្នាក់ការនៅលើទឹកដីប្រទេសនោះ ត្រូវចែងថានៅពេលណាដែលមូលនិធិទុន-បង្វិលមិនគ្រប់គ្រាន់ ប្រទេសនោះត្រូវបង់ប្រាក់ជាមុន។ ចំនួននៃប្រាក់បង់ជាមុននិងលក្ខ-

ខណ្ឌនៃការបង់ជាមុនត្រូវកំណត់ដោយកិច្ចព្រមព្រៀងដោយឡែកពីគ្នារវាងប្រទេសនោះជាមួយអង្គការ។ ដរាបណាប្រទេសនោះនៅតែមានកាតព្វកិច្ចបង់ប្រាក់ជាមុន ប្រទេសនោះត្រូវមានអាសនៈជាស្វ័យប្រវត្តិក្នុងគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ។

(ខ) ប្រទេសដូចមានចែងក្នុងអនុកថាខណ្ឌ(ក) និងអង្គការ ត្រូវមានសិទ្ធិបដិសេធកាតព្វកិច្ចបង់ប្រាក់ជាមុន ដោយជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ។ ការបដិសេធនេះត្រូវមានអានុភាពក្នុងរយៈពេល ៣(បី)ឆ្នាំបន្ទាប់ពីបំណាច់ឆ្នាំនៃការជូនដំណឹង។

(៨) សវនកម្មគណនីត្រូវធ្វើឡើងដោយប្រទេសមួយឬច្រើននៃសហភាពឬ ដោយសវនករខាងក្រៅ ដូចមានចែងក្នុងបទបញ្ញាហិរញ្ញវត្ថុ ហើយត្រូវចាត់តាំងដោយសន្និបាតដោយមានការយល់ព្រមពីប្រទេសឬសវនករនេះ។

មាត្រា២៦

[វិសោធនកម្ម : ១. បទប្បញ្ញត្តិដែលអាចធ្វើវិសោធនកម្មដោយសន្និបាត ការស្នើសុំ ២. ការអនុម័ត ៣. ការចូលជាធរមាន]

(១) សំណើសុំវិសោធនកម្មមាត្រា២២ មាត្រា២៣ មាត្រា២៤ មាត្រា២៥ និងមាត្រានេះអាចត្រូវផ្តួចផ្តើមគំនិតដោយប្រទេសសមាជិកណាមួយនៃសន្និបាត ដោយគណៈកម្មាធិ-ការប្រតិបត្តិ ឬដោយអគ្គនាយក។ សំណើនេះត្រូវជូនដំណឹងទៅឱ្យប្រទេសជាសមាជិកសន្និបាត ដោយអគ្គនាយកយ៉ាងហោចណាស់រយៈពេល៦(ប្រាំមួយ)ខែមុនពេលសន្និបាតលើកសំណើនេះមកពិចារណា។

(២) វិសោធនកម្មមាត្រាតាមកថាខណ្ឌ(១)ត្រូវអនុម័តដោយសន្និបាត។ ការអនុម័តនេះទាមទារឱ្យមានសំលេងឆ្នោត៣/៤(បីភាគបួន) តែវិសោធនកម្មមាត្រា២២និងកថាខណ្ឌនេះ ទាមទារឱ្យមានសំលេងឆ្នោត៤/៥(បួនភាគប្រាំ)។

(៣) វិសោធនកម្មណាមួយចំពោះមាត្រាក្នុងកថាខណ្ឌ(១) ត្រូវចូលជាធរមានក្នុងរយៈពេល១(មួយ)ខែ ក្រោយពីអគ្គនាយកទទួលបានសេចក្តីជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដែលបានធ្វើឡើងស្របតាមរដ្ឋធម្មនុញ្ញ ដោយប្រទេស៣/៤ (បីភាគបួន)ដែលជាសមាជិកសន្និបាតហើយមានវត្តមាននៅពេលអនុម័តវិសោធនកម្មនេះ។ វិសោធនកម្មមាត្រាទាំងនេះ ហើយដែលត្រូវបានទទួលយក មានអានុភាពចងភ្ជាប់ប្រទេសទាំងឡាយដែលជាសមាជិកសន្និបាត នៅពេលដែលវិសោធនកម្មទាំងនោះចូលជាធរមានឬក្លាយជាសមាជិកនាពេលក្រោយ។ វិសោធនកម្មណាដែលបង្កើនកាតព្វកិច្ចហិរញ្ញវត្ថុ របស់ប្រទេសនៃសហភាពមានអានុភាពចង តែប្រទេសណាដែលប្រកាសយល់ព្រមវិសោធនកម្មនេះប៉ុណ្ណោះ។

មាត្រា ២៧

[ការកែប្រែ : ១. គោលបំណង ២. សន្និសីទ ៣. ការអនុម័ត]

(១) អនុសញ្ញានេះនឹងដាក់ឱ្យកែប្រែ ដើម្បីឱ្យប្រព័ន្ធនៃសហភាពមានលក្ខណៈកាន់តែប្រសើរឡើង។

(២) សម្រាប់គោលបំណងនេះ សន្និសីទត្រូវប្រារព្ធធ្វើជាបន្តបន្ទាប់ក្នុងប្រទេសមួយនៃបណ្ដាប្រទេសក្នុងសហភាព ដោយប្រតិភូនៃប្រទេសទាំងនេះ។

(៣) លើកលែងបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា២៦ ដែលអនុវត្តចំពោះការធ្វើវិសោធនកម្មមាត្រា២២ដល់មាត្រា២៦ រាល់ការការកែប្រែលើច្បាប់នេះរួមទាំងច្បាប់បន្ថែមផង ទាមទារឱ្យមានសម្លេងឆ្នោតជាឯកច្ឆ័ន្ទ ។

មាត្រា២៨

[ការទទួលយក និងការចូលជាធរមាននៃច្បាប់សម្រាប់ប្រទេសនៃសហភាព : ១. ការផ្ដល់សច្ចាប័ន ការចូលជាសមាជិក លទ្ធភាពនៃការមិនអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិមួយចំនួន ការដកការមិនអនុវត្ត ២. ការចូលជាធរមាននៃមាត្រា១ ដល់មាត្រា២១ និងច្បាប់បន្ថែម ៣. ការចូលជាធរមាននៃមាត្រា២២ ដល់មាត្រា៣៨]

(១)

(ក) ប្រទេសណាមួយនៃសហភាព ដែលបានចុះហត្ថលេខាលើច្បាប់នេះអាចផ្ដល់សច្ចាប័នបាន ហើយប្រសិនបើមិនបានចុះហត្ថលេខា អាចចូលជាសមាជិកនៃច្បាប់នេះបាន។ លិខិតុបករណ៍នៃការផ្ដល់សច្ចាប័ននិងការចូលជាសមាជិកត្រូវតម្កល់ជូនអគ្គនាយក។

(ខ) ប្រទេសណាមួយនៃសហភាពអាចប្រកាសនៅក្នុងលិខិតុបករណ៍នៃការផ្ដល់សច្ចាប័នឬការចូលជាសមាជិក ថាការផ្ដល់សច្ចាប័នឬការចូលជាសមាជិករបស់ខ្លួនមិនត្រូវអនុវត្តចំពោះ: មាត្រា១ ដល់ មាត្រា២១និងច្បាប់បន្ថែម លុះត្រាតែ ប្រសិនបើប្រទេសនេះបានធ្វើសេចក្ដីប្រកាសរួចហើយតាមមាត្រា៦(១)នៃច្បាប់ បន្ទាប់មកប្រទេសនេះអាចប្រកាសក្នុងលិខិតតុបករណ៍ខាងលើថាការផ្ដល់សច្ចាប័ន ឬការចូលជាសមាជិករបស់ខ្លួនមិនអនុវត្តមាត្រា១ ដល់មាត្រា២០។

(គ) តាមអនុកថាខណ្ឌ(ខ) ប្រទេសណាមួយនៃសហភាពដែលបានដកអានុភាពចេញពីការផ្ដល់សច្ចាប័នឬការចូលជាសមាជិកនូវបទប្បញ្ញត្តិតាមអនុកថាខណ្ឌនេះ នាពេលណាមួយក្រោយទៀតក៏បាន អាចប្រកាសទទួលយកអានុភាពនៃការផ្ដល់សច្ចាប័នឬការចូលជាសមាជិករបស់បទប្បញ្ញត្តិទាំងនោះ។ សេចក្ដីប្រកាសនេះត្រូវតម្កល់ជូនអគ្គនាយក។

(២)

(ក) មាត្រា១ដល់មាត្រា២១និងច្បាប់បន្ថែម នឹងចូលជាធរមានក្នុងរយៈពេល៣ខែ បន្ទាប់ពីលក្ខខណ្ឌទាំងពីរខាងក្រោមត្រូវបានបំពេញ:

(i) យ៉ាងហោចណាស់ប្រទេសចំនួនប្រាំនៃសហភាពបានផ្តល់សច្ចាប័ន ឬ បានចូលជាសមាជិកនៃច្បាប់នេះ ដោយមិនបានធ្វើសេចក្តីប្រកាសតាម កថាខណ្ឌ(១)(ខ)។

(ii) ប្រទេសបារាំង អេស្ប៉ាញ ចក្រភពអង់គ្លេសនិងអៀរឡង់ខាងជើង និង សហរដ្ឋអាមេរិកបានចងភ្ជាប់ដោយ អនុសញ្ញាសិទ្ធអ្នកនិពន្ធជាសកល ដូចបានកែប្រែនៅទីក្រុងប៉ារីសចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៧១។

(ខ) ការចូលជាធរមាននៃអនុកថាខណ្ឌ(ក) ត្រូវអនុវត្តចំពោះបណ្តាប្រទេសទាំង ឡាយនៃសហភាព ដែលបានតម្កល់លិខិតុបករណ៍នៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ឬការចូលជា សមាជិកដែលគ្មានសេចក្តីប្រកាសតាមកថាខណ្ឌ(១)(ខ) យ៉ាងហោចណាស់រយៈពេល៣ (បី)ខែមុនការចូលជាធរមាននេះ។

(គ) ចំពោះប្រទេសណាមួយនៃសហភាពដែលពុំមានចែងក្នុងអនុកថាខណ្ឌ (ខ) ហើយបានផ្តល់សច្ចាប័ន ឬចូលជាសមាជិកនៃច្បាប់នេះ ដោយពុំបានធ្វើសេចក្តីប្រកាស តាមកថាខណ្ឌ(១)(ខ) មាត្រា១ដល់មាត្រា២១និងច្បាប់បន្ថែម ត្រូវចូលជាធរមានក្នុងរយៈ ពេល៣(បី)ខែ បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលអគ្គនាយកបានជូនដំណឹងពីការតម្កល់លិខិតុបក-រណ៍នៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ឬការចូលជាសមាជិកដែលពាក់ព័ន្ធ លើកលែងតែកាលបរិច្ឆេទ បន្ទាប់មិនបានបង្ហាញក្នុងលិខិតុបករណ៍ដែលបានតម្កល់។ ក្នុងករណីក្រោយនេះ មាត្រា១ ដល់មាត្រា២១និងច្បាប់បន្ថែម ត្រូវចូលជាធរមានចំពោះប្រទេសនោះតាមកាលបរិច្ឆេទ ដែលបានកំណត់។

(ឃ) បទប្បញ្ញត្តិនៃអនុកថាខណ្ឌ(ក)ដល់(គ) មិនប៉ះពាល់ដល់ការអនុវត្តមាត្រា៤ នៃច្បាប់បន្ថែមទេ។

(៣) ចំពោះប្រទេសទាំងឡាយនៃសហភាព ដែលផ្តល់សច្ចាប័នឬចូលជាសមាជិកនៃ ច្បាប់នេះ ដោយបានឬពុំបានធ្វើសេចក្តីប្រកាសតាមកថាខណ្ឌ(១)(ខ) មាត្រា២២ដល់៣៨ ត្រូវចូលជាធរមានក្នុងរយៈពេល៣(បី)ខែ បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលអគ្គនាយកបានជូន ដំណឹងពីការតម្កល់លិខិតុបករណ៍នៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ឬការចូលជាសមាជិកដែលពាក់ព័ន្ធ លើកលែងតែកាលបរិច្ឆេទបន្ទាប់មិនបានបង្ហាញក្នុងលិខិតុបករណ៍ ដែលបានតម្កល់។ ក្នុង ករណីក្រោយនេះ មាត្រា២២ដល់មាត្រា៣៨ ត្រូវចូលជាធរមានចំពោះប្រទេសនោះតាម កាលបរិច្ឆេទដែលបានកំណត់។

មាត្រា២៩

[ការទទួលយក និងការចូលជាធរមានសម្រាប់ប្រទេសនៅក្រៅសហភាព :
១. ការចូលជាសមាជិក ២. ការចូលជាធរមាន]

(១) ប្រទេសក្រៅសហភាពណាមួយ អាចចូលជាសមាជិកនៃច្បាប់នេះ ហើយបន្ទាប់ក្លាយជាភាគីនៃអនុសញ្ញានេះ ហើយក្លាយជាសមាជិកនៃសហភាព។ លិខិតុបករណ៍នៃការចូលជាសមាជិកត្រូវតម្កល់ជូនអគ្គនាយក។

(២)

(ក) លើកលែងអនុកថាខណ្ឌ(ខ) អនុសញ្ញានេះត្រូវចូលជាធរមានចំពោះប្រទេសក្រៅសហភាពក្នុងរយៈពេល៣(បី)ខែ បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលអគ្គនាយកបានជូនដំណឹងពីការតម្កល់លិខិតុបករណ៍នៃការចូលជាសមាជិក លើកលែងតែកាលបរិច្ឆេទបន្ទាប់មិនបានបង្ហាញក្នុងលិខិតុបករណ៍ដែលបានតម្កល់។ ក្នុងករណីចុងក្រោយនេះ អនុសញ្ញានេះត្រូវចូលជាធរមានចំពោះប្រទេសនោះតាមកាលបរិច្ឆេទដែលបានកំណត់។

(ខ) ប្រសិនបើការចូលជាធរមានតាមអនុកថាខណ្ឌ(ក) មានមុនការចូលជាធរ-មាននៃមាត្រា១ដល់មាត្រា២១និងការចូលជាធរមាននៃច្បាប់បន្ថែម តាមមាត្រា២៨(២)(ក) ចន្លោះពេលនេះ ប្រទេសខាងលើត្រូវចងភ្ជាប់ដោយមាត្រា១ដល់មាត្រា២០នៃច្បាប់ប្រ៊ុយ-សែលរបស់អនុសញ្ញានេះ ជំនួសមាត្រា១ដល់២១និងជំនួសច្បាប់បន្ថែម ។

មាត្រា២៩ ស្ទួន

[អានុភាពនៃការទទួលយកច្បាប់ក្នុងគោលបំណងនៃមាត្រា១៤(២) នៃអនុសញ្ញា អង្គការកម្មសិទ្ធិបញ្ញាពិភពលោក]

ការផ្តល់សច្ចាប័ន និងការចូលជាសមាជិកនៃច្បាប់នេះ របស់ប្រទេសណាមួយដែលមិនចងភ្ជាប់ ដោយមាត្រា២២ដល់មាត្រា៣៨នៃច្បាប់ទីក្រុងស្តុកហូមរបស់អនុសញ្ញានេះ សម្រាប់តែក្នុងបំណងអនុវត្តមាត្រា១៤(២)នៃអនុសញ្ញាបង្កើតអង្គការ មានតម្លៃជាសច្ចាប័ន ឬការចូលជាសមាជិកនៃច្បាប់ទីក្រុងស្តុកហូមនេះ លើកលែងតែការកម្រិតតាមមាត្រា២៨(១)(ខ)(i)នៃច្បាប់នេះ។

មាត្រា៣០

[ខរក្សាសិទ្ធិ : ១. ការកម្រិតលទ្ធភាពនៃការដាក់ខរក្សាសិទ្ធិ២. ខរក្សាសិទ្ធិលើកមុន ខរក្សាសិទ្ធិចំពោះសិទ្ធិនៃការបកប្រែ ការដកខរក្សាសិទ្ធិ]

(១) លើកលែងតែអញ្ញត្រកម្មតាមកថាខណ្ឌ(២)នៃមាត្រានេះ តាមមាត្រា២៨(១)(ខ) តាមមាត្រា៣៣(២) និងតាមច្បាប់បន្ថែម ការផ្តល់សច្ចាប័ននិងការចូលជាសមាជិក តម្រូវឱ្យ

មានការទទួលស្គាល់ជាស្វ័យប្រវត្តិចំពោះបទប្បញ្ញត្តិ និងផលប្រយោជន៍ទាំងអស់នៃអនុសញ្ញានេះ។

(២)

(ក) លើកលែងតែមាត្រា៥(២)នៃច្បាប់បន្ថែម ប្រទេសណាមួយនៃសហភាពដែលបានផ្តល់សច្ចាប័នឬចូលជាសមាជិកនៃច្បាប់នេះ អាចរក្សាទុកនូវផលប្រយោជន៍នៃខរក្សាសិទ្ធិដែលខ្លួនបានធ្វើពីមុន ក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលប្រទេសនេះធ្វើសេចក្តីប្រកាស នៅពេលតម្កល់លិខិតុបករណ៍នៃការផ្តល់សច្ចាប័នឬការចូលជាសមាជិក ។

(ខ) ពេលចូលជាសមាជិកនៃអនុសញ្ញានេះនិងលើកលែងមាត្រា៥(២) នៃច្បាប់បន្ថែម ប្រទេសក្រៅសហភាពណាមួយអាចប្រកាសថាខ្លួនមានបំណងជំនួសជាបណ្តោះអាសន្នក៏ដោយ នូវមាត្រា៨នៃច្បាប់ស្តីពីសិទ្ធិក្នុងការបកប្រែនេះ ដោយបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា៥នៃអនុសញ្ញាសហភាពឆ្នាំ១៨៨៦ ដែលបានបញ្ចប់នៅទីក្រុងប៉ារីសក្នុងឆ្នាំ ១៨៩៦ ដោយយល់ច្បាស់ថាបទប្បញ្ញត្តិខាងលើ អាចអនុវត្តបាន តែចំពោះការបកប្រែជាភាសាដែលគេប្រើប្រាស់ជាទូទៅក្នុងប្រទេសខាងលើប៉ុណ្ណោះ។ លើកលែងមាត្រា១(៦)(ខ)នៃច្បាប់បន្ថែម ចំពោះសិទ្ធិបកប្រែស្នាដៃ ដែលប្រទេសដើមជាប្រទេសមួយដែលប្រើប្រាស់ខរក្សាសិទ្ធិនេះ ប្រទេសណាក៏ដោយក៏មានសិទ្ធិទទួលបានកិច្ចការពារស្មើនឹងកិច្ចការពារដែលប្រទេសដើមបានផ្តល់ឱ្យ។

(គ) ប្រទេសណាមួយអាចដកខរក្សាសិទ្ធិ នៅពេលណាក៏បានតាមការជូនដំណឹងទៅអគ្គនាយក។

មាត្រា៣១

[ការអនុវត្តនៅលើដែនដីមួយចំនួន : ១. សេចក្តីប្រកាស ២. ការដកសេចក្តីប្រកាស ៣. កាលបរិច្ឆេទសុពលភាព ៤. ការទទួលស្គាល់ស្ថានភាពអង្គហេតុដែលមិនបានថែង]

(១) ប្រទេសណាមួយ ក៏អាចប្រកាសក្នុងលិខិតុបករណ៍នៃការផ្តល់សច្ចាប័នឬការចូលជាសមាជិកឬ អាចជូនដំណឹងទៅអគ្គនាយកជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនាពេលបន្ទាប់ណាក៏បាន ថាអនុសញ្ញានេះអាចអនុវត្តបានលើគ្រប់ដែនដីឬដោយផ្នែកនៃដែនដីទាំងនោះ ដូចដែលមានកំណត់ក្នុងសេចក្តីប្រកាសឬការជូនដំណឹង ចំពោះទំនួលខុសត្រូវនៃទំនាក់ទំនងខាងក្រៅរបស់ខ្លួន។

(២) ប្រទេសណាមួយដែលបានធ្វើសេចក្តីប្រកាសឬជូនដំណឹងបែបនេះ អាចជូនព័ត៌មានទៅអគ្គនាយកនៅពេលណាមួយក៏បាន ថាអនុសញ្ញានេះលែងយកមកអនុវត្តនៅលើគ្រប់ដែនដីឬផ្នែកនៃដែនដីទាំងនេះ។

(៣)

(ក) សេចក្តីប្រកាសណាមួយដែលធ្វើតាមកថាខណ្ឌ(១) ត្រូវមានអានុភាពអនុវត្ត ក្នុងកាលបរិច្ឆេទដូចគ្នានឹងកាលបរិច្ឆេទនៃការផ្តល់សច្ចាប័នឬចូលជាសមាជិក ដែលបាន កំណត់ ហើយការជូនដំណឹងណាមួយដែលធ្វើឡើងតាមកថាខណ្ឌនេះ ត្រូវមានអានុភាព អនុវត្តក្នុងរយៈពេល៣ខែបន្ទាប់ពីមានការជូនដំណឹងរបស់អគ្គនាយក។

(ខ) ការជូនដំណឹងណាមួយតាមកថាខណ្ឌ(២) ត្រូវអានុភាពអនុវត្ត ក្នុងរយៈពេល ១២ខែ បន្ទាប់ពីអគ្គនាយកបានទទួលការជូនដំណឹងនេះ។

(៤) មាត្រានេះមិនត្រូវយល់ជាការទទួលស្គាល់ឬការទទួលដោយតុណ្ហីភាព ពីប្រទេស នៃសហភាពនូវស្ថានភាពអង្គហេតុទាក់ទងនឹងដែនដីមួយ ដែលអនុសញ្ញានេះយកទៅ អនុវត្តដោយប្រទេសមួយទៀតនៃសហភាព តាមសេចក្តីប្រកាសនៃកថាខណ្ឌ(១)។

មាត្រា៣២

[ការអនុវត្តច្បាប់នេះ និងច្បាប់ដែលមានពីមុន : ១. រវាងប្រទេសដែលក្លាយជាសមាជិក នៃសហភាពរួចហើយ ២. រវាងប្រទេសដែលនឹងក្លាយជាសមាជិកនៃសហភាព និងប្រទេស ដ៏ទៃទៀតដែលជាសមាជិកនៃសហភាព

៣. ការអនុវត្តច្បាប់បន្ថែមនៅក្នុងទំនាក់ទំនងមួយចំនួន]

(១) ដោយពិនិត្យលើទំនាក់ទំនងរវាងប្រទេសទាំងឡាយនៃសហភាព និងវិសាលភាព នៃការអនុវត្ត ច្បាប់នេះត្រូវជំនួសដោយអនុសញ្ញាទីក្រុងប៊ែន ចុះថ្ងៃទី៩ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៨៨៦ និងច្បាប់ដែលបានកែប្រែជាបន្តបន្ទាប់។ ច្បាប់ដែលចូលជាធរមានពីមុនៗ ត្រូវបន្ត អនុវត្តទាំងមូលឬ ក្នុងករណីដែលច្បាប់នេះមិនជំនួសដោយច្បាប់មុនៗតាមអត្ថន័យនៃ វាក្យខណ្ឌខាងលើ ចំពោះទំនាក់ទំនងជាមួយប្រទេសទាំងឡាយនៃសហភាពដែលមិនបាន ផ្តល់សច្ចាប័នឬមិនទាន់ចូលជាសមាជិកនៃច្បាប់នេះ។

(២) លើកលែងកថាខណ្ឌ(៣) ប្រទេសក្រៅសហភាពទាំងឡាយដែលក្លាយជាភាគីនៃ ច្បាប់នេះ ត្រូវអនុវត្តច្បាប់នេះចំពោះប្រទេសណាមួយនៃសហភាព ដែលមិនបានចងភ្ជាប់ ដោយច្បាប់នេះឬបានចងភ្ជាប់ដោយច្បាប់នេះក៏ដោយ តែបានធ្វើសេចក្តីប្រកាសតាម មាត្រា២៨(១)(ខ)។ ក្នុងទំនាក់ទំនងជាមួយប្រទេសក្រៅសហភាព ប្រទេសទាំងនេះទទួល ស្គាល់ថាប្រទេសខាងលើនៃសហភាព:

(i) អាចអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិច្បាប់ថ្មីៗដែលច្បាប់នេះបានចងភ្ជាប់ និង

(ii) លើកលែងមាត្រា១(៦)នៃច្បាប់បន្ថែម មានសិទ្ធយកលំនាំតាមកិច្ចការពារ ក្នុងកម្រិតដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ។

(៣) ប្រទេសណាមួយដែលបានប្រើប្រាស់នៃលទ្ធភាពណាមួយ ដូចមានចែងក្នុងច្បាប់ បន្ថែមអាចអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់បន្ថែមដែលទាក់ទងនឹងលទ្ធភាពឬ លទ្ធភាពដែលបាន

ប្រើប្រាស់ក្នុងទំនាក់ទំនងជាមួយ ប្រទេសនៃសហភាពដទៃទៀត ដែលមិនបានចងភ្ជាប់ ដោយច្បាប់នេះ លុះត្រាតែប្រទេសនៃសហភាពដទៃទៀតនេះយល់ព្រមអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិដែល បានលើកឡើងខាងលើ ។

មាត្រា៣៣

[វិវាទ : ១. យុត្តាធិការនៃតុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ ២. ខរក្សាសិទ្ធិចំពោះយុត្តាធិការនេះ ៣. ការដកខរក្សាសិទ្ធិ]

(១) វិវាទរវាងប្រទេសនៃសហភាពពីរ ឬច្រើនទាក់ទងនឹងការបកស្រាយឬការអនុវត្ត អនុសញ្ញានេះដែលពុំអាចដោះស្រាយតាមការចរចា ដោយភាគីណាមួយនៃ ប្រទេសដែល ពាក់ព័ន្ធ អាចប្តឹងទៅតុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ ដោយការអនុវត្តស្របទៅតាមលក្ខន្តិកៈ របស់តុលាការ លើកលែងតែប្រទេសដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធនោះព្រមព្រៀងគ្នាចំពោះ វិធីសាស្ត្រក្នុងការដោះស្រាយវិវាទផ្សេងទៀត។ ប្រទេសដែលធ្វើពាក្យបណ្តឹងទៅតុលាការត្រូវជូនព័ត៌មានទៅការិយាល័យអន្តរជាតិ។ ការិយាល័យអន្តរជាតិត្រូវលើកយកវិវាទខាងលើឱ្យ ប្រទេសផ្សេងទៀតនៃសហភាពចាប់អារម្មណ៍។

(២) នៅពេលចុះហត្ថលេខាលើច្បាប់នេះ ឬតម្កល់លិខិតុបករណ៍នៃ ការផ្តល់សច្ចាប័ន ឬការចូលជាសមាជិក ប្រទេសនីមួយៗអាចប្រកាសថាខ្លួនមិនចងភ្ជាប់ទៅនឹង បទប្បញ្ញត្តិ នៃកថាខណ្ឌ(១)ខាងលើទេ។ ចំពោះវិវាទណាមួយរវាងប្រទេសនេះ និងប្រទេសនៃ សហភាពដទៃទៀត បទប្បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ(១) នឹងមិនយកមកអនុវត្តឡើយ។

(៣) ប្រទេសណាមួយដែលបានធ្វើសេចក្តីប្រកាស តាមបទប្បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ(២) អាចដកសេចក្តីប្រកាសរបស់ខ្លួនវិញពេលណាមួយក៏បាន តាមការជូនដំណឹងទៅអគ្គនាយក។

មាត្រា៣៤

[ការបញ្ចប់បទប្បញ្ញត្តិដែលមានពីមុនមួយចំនួន : ១. ច្បាប់ដែលមានពីមុន ២. ពិធីសារនៃច្បាប់ទីក្រុងស្តុកហូម]

(១) លើកលែងមាត្រា២៩ស្ទួន គ្មានប្រទេសណាមួយអាចផ្តល់សច្ចាប័ននិងចូលជា សមាជិក ទៅលើច្បាប់ដែលមានពីមុននៃអនុសញ្ញានេះទេ បន្ទាប់ពីមាត្រា១ដល់មាត្រា២១ និង ច្បាប់បន្ថែមបានចូលជាធរមាន។

(២) បន្ទាប់ពីមាត្រា១ដល់មាត្រា២១និងច្បាប់បន្ថែមបានចូលជាធរមាន គ្មានប្រទេស ណាមួយអាចធ្វើសេចក្តីប្រកាសតាមមាត្រា៥ នៃពិធីសារទាក់ទងនឹងប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ដែលភ្ជាប់នឹងច្បាប់ទីក្រុង ស្តុកហូមបានឡើយ។

មាត្រា៣៥

[រយៈពេលនៃអនុសញ្ញា ការប្រកាសដកខ្លួនចេញ : ១. រយៈពេលមិនកំណត់ ២. លទ្ធភាពនៃការប្រកាសដកខ្លួនចេញ ៣. កាលបរិច្ឆេទអានុភាពនៃការប្រកាសដកខ្លួនចេញ ៤. ការផ្អាកការដកខ្លួនចេញ]

(១) អនុសញ្ញានេះមានអានុភាពរហូត ដោយមិនកំណត់ពេលវេលា។

(២) ប្រទេសណាមួយអាចប្រកាសដកខ្លួនចេញពីច្បាប់នេះ ដោយជូនដំណឹងទៅអគ្គ-នាយក។ ការប្រកាសដកខ្លួនចេញនេះក៏ត្រូវចាត់ទុកជាការដកខ្លួនចេញពីច្បាប់មុនៗទាំងអស់ ហើយប៉ះពាល់ចំពោះតែប្រទេសដែលបានប្រកាសដកខ្លួនតែប៉ុណ្ណោះ។អនុសញ្ញានេះនៅតែអនុវត្តបាន និងមានអានុភាពចំពោះប្រទេសផ្សេងទៀតនៃសហភាព។

(៣) ការប្រកាសដកខ្លួនចេញ ត្រូវមានអានុភាពក្នុងរយៈពេលមួយ(១)ឆ្នាំក្រោយថ្ងៃដែលអគ្គនាយកបានទទួលសេចក្តីជូនដំណឹង។

(៤) សិទ្ធិប្រកាសដកខ្លួនចេញ ដែលបានចែងក្នុងមាត្រានេះ មិនអាចអនុវត្តដោយប្រទេសណាមួយ មុនផុតរយៈពេលប្រាំ(៥)ឆ្នាំ ដោយរាប់ចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលប្រទេសនេះក្លាយជាសមាជិកសហភាព។

មាត្រា៣៦

[ការអនុវត្តអនុសញ្ញា : ១.កាតព្វកិច្ចអនុម័តវិធានការចាំបាច់ ២.កាលបរិច្ឆេទបង្កើតកាតព្វកិច្ច]

(១) ប្រទេសណាមួយជាភាគីនៃអនុសញ្ញានេះ សន្យាថានឹងអនុម័តវិធានការចាំបាច់ដើម្បីធានាការអនុវត្តអនុសញ្ញានេះ ដោយអនុលោមតាមរដ្ឋធម្មនុញ្ញរបស់ប្រទេសខ្លួន។

(២) ត្រូវយល់ថា នៅពេលដែលប្រទេសមួយបានចងភ្ជាប់ដោយអនុសញ្ញានេះ ច្បាប់ជាតិជាអ្នកផ្តល់អានុភាពអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះ។

មាត្រា៣៧

[អវសានប្បញ្ញត្តិ : ១. ភាសានៃច្បាប់ ២. ហត្ថលេខា ៣. ច្បាប់ចម្លងបញ្ជាក់ ៤.ការចុះបញ្ជី ៥. ការជូនដំណឹង]

(១)

(ក) លើកលែងកថាខណ្ឌ(២) ច្បាប់នេះត្រូវបានចុះហត្ថលេខាលើច្បាប់ចម្លងតែមួយគត់ជាភាសាបារាំង និងជាភាសាអង់គ្លេស និងត្រូវតម្កល់ជូនអគ្គនាយក ។

(ខ) អត្ថបទផ្លូវការត្រូវធ្វើឡើងដោយអគ្គនាយក បន្ទាប់ពីពិភាក្សាជាមួយនឹងរដ្ឋាភិបាលដែលពាក់ព័ន្ធ ជាភាសា អារ៉ាប់ អាឡឺម៉ង់ អ៊ីតាលី ព័រទុយហ្គាល់ និងអេស្ប៉ាញ និងភាសាដទៃទៀតដែលសន្និបាតអាចកំណត់។

(គ) ករណីមានយោបល់ខុសគ្នា លើការបកស្រាយអត្ថបទផ្សេងៗ អត្ថបទជាភាសាបារាំងត្រូវយកជាគោល។

(២) ច្បាប់នេះនៅតែបើកចំហសម្រាប់ការចុះហត្ថលេខា រហូតដល់ថ្ងៃទី៣១ខែមករា ឆ្នាំ១៩៧២។ រហូតដល់កាលបរិច្ឆេទនេះ ច្បាប់ចម្លងតាមកថាខណ្ឌ(១)(ក) ត្រូវបានដាក់តម្កល់ជូនរដ្ឋាភិបាលនៃសាធារណៈរដ្ឋបារាំង។

(៣) អគ្គនាយកត្រូវ បញ្ជាក់ថាត្រឹមត្រូវនិង បញ្ជូនច្បាប់ចម្លងពីរ(២)ច្បាប់នៃអត្ថបទដែលបានចុះហត្ថលេខានៃច្បាប់នេះ ទៅរដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសទាំងអស់នៃសហភាព និងទៅរដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសណាមួយផ្សេងទៀតតាមការស្នើសុំ។

(៤) អគ្គនាយកត្រូវចុះបញ្ជីច្បាប់នេះនៅលេខាធិការដ្ឋាននៃអង្គការសហប្រជាជាតិ។

(៥) អគ្គនាយកត្រូវជូនដំណឹងដល់រដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសទាំងអស់នៃសហភាពអំពីការចុះហត្ថលេខា ការតម្កល់លិខិតុបករណ៍នៃការផ្តល់សច្ចាប័នឬការចូលជាសមាជិក និង សេចក្តីប្រកាសណាមួយដែលមានភ្ជាប់ទៅក្នុងលិខិតុបករណ៍ទាំងនោះ ឬ សេចក្តីប្រកាសដែលធ្វើឡើងតាមមាត្រា២៨(១)(គ) ៣០(២)(ក)និង(ខ) និង មាត្រា៣៣(២) ការចូលជាធរមាននៃបទប្បញ្ញត្តិណាមួយនៃច្បាប់នេះ សេចក្តីជូនដំណឹងនៃការប្រកាសដកខ្លួនចេញ និង សេចក្តីជូនដំណឹងតាមមាត្រា៣០(២)(គ) មាត្រា៣១(១)និង(២) មាត្រា៣៣(៣) និង មាត្រា៣៨(១) ក៏ដូចជាច្បាប់បន្ថែម។

មាត្រា៣៨

[អន្តរប្បញ្ញត្តិ : ១. ការអនុវត្តនូវ "បុព្វសិទ្ធិប្រាំឆ្នាំ" ២. ការិយាល័យរបស់សហភាព ប្រធានការិយាល័យ ៣. ការទទួលតំណែងបន្តពីការិយាល័យរបស់សហភាព]

(១) រហូតដល់ថ្ងៃទី ២៦ខែ មេសា ឆ្នាំ ១៩៧៥ ប្រទេសទាំងឡាយនៃសហភាពដែលមិនបានផ្តល់សច្ចាប័នឬចូលជាសមាជិកនៃច្បាប់នេះនិង ដែលមិនចងភ្ជាប់តាមមាត្រា២២ ដល់មាត្រា២៦នៃច្បាប់ទីក្រុងស្តុកហូមនៃអនុសញ្ញានេះ បើចង់អាចអនុវត្តសិទ្ធិតាមមាត្រាខាងលើ ហាក់បីដូចជាប្រទេសទាំងនេះចងភ្ជាប់តាមមាត្រាទាំងនោះដែរ។ ប្រទេសណាមួយដែលចង់អនុវត្តសិទ្ធិនេះ ត្រូវជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅអគ្គនាយក។ ការជូនដំណឹងនេះត្រូវមានអានុភាពគិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការទទួល។ ប្រទេសទាំងនេះត្រូវចាត់ទុកជាសមាជិកសន្និបាត រហូតដល់ពេលផុតកំណត់នៃរយៈពេលនេះ។

(២) នៅពេលដែលប្រទេសទាំងឡាយនៃសហភាព មិនទាន់ក្លាយជាសមាជិកនៃអង្គ-ការ ការិយាល័យអន្តរជាតិនៃអង្គការត្រូវដើរតួជាការិយាល័យនៃសហភាព ហើយអគ្គ-នាយក ជានាយកនៃការិយាល័យផងដែរ។

(៣) នៅពេលដែលប្រទេសទាំងឡាយនៃសហភាព បានក្លាយជាសមាជិកនៃអង្គការ

សិទ្ធិ កាតព្វកិច្ច និងទ្រព្យសម្បត្តិនៃការិយាល័យនៃសហភាព ត្រូវប្រគល់ឱ្យការិយាល័យអន្តរជាតិនៃអង្គការ។

ច្បាប់បន្ថែម
បទប្បញ្ញត្តិពិសេសទាក់ទងនឹងប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍
មាត្រា ១

[លទ្ធភាពដែលផ្តល់ឱ្យប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ : ១. អត្ថិភាពនៃលទ្ធភាពមួយចំនួនសេចក្តីប្រកាស ២. រយៈពេលសុពលភាពនៃសេចក្តីប្រកាស ៣. ការបាត់បង់ឋានៈជាប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ ៤. ច្បាប់ចម្លងដែលមានក្នុងស្តុក ៥.សេចក្តីប្រកាសទាក់ទងនឹងដែនដីមួយចំនួន ៦.ការកម្រិតបដិការ]

(១) ប្រទេសណាមួយដែលត្រូវបានចាត់ទុកជាប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ ស្របតាមការអនុវត្តដែលមានពីមុនរបស់មហាសន្និបាតនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ ដែលបានផ្តល់សច្ចា-ប័នឬចូលជាសមាជិកនៃច្បាប់នេះ ហើយដែលមានច្បាប់បន្ថែមជាផ្នែកទាំងស្រុង ហើយបើគិតអំពី ស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ច និងតម្រូវការសង្គមកិច្ច ឬវប្បធម៌ មិនចាត់ទុកថាខ្លួនអាចបង្កើតបទប្បញ្ញត្តិឱ្យបានភ្លាមៗដើម្បីការពារសិទ្ធទាំងឡាយដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះ តាមរយៈការជូនដំណឹងដែលតម្កល់ជូនអគ្គនាយក នៅពេលតម្កល់ទុកលិខិតុបករណ៍នៃការផ្តល់សច្ចាប័នឬការចូលជាសមាជិករបស់ខ្លួន ឬលើកលែងតែមាត្រា៥(១)(គ) នៅពេលបន្ទាប់ណាមួយក៏បាន អាចប្រកាសថាខ្លួននឹងប្រើប្រាស់លទ្ធភាព តាមមាត្រា២ឬមាត្រា៣ ឬលទ្ធភាពទាំងពីរនេះ។ ជំនួសឱ្យការប្រើប្រាស់លទ្ធភាពតាមមាត្រា២ប្រទេសនេះអាចចេញសេចក្តីប្រកាសដោយយោងតាមមាត្រា៥(១)(ក) ។

(២)

(ក) រាល់សេចក្តីប្រកាសតាមកថាខណ្ឌ(១) ដែលត្រូវបានជូនដំណឹងមុនការផុតអាជ្ញាយុកាល១០ឆ្នាំ គិតចាប់ពីថ្ងៃចូលជាធរមាននៃមាត្រា១ដល់មាត្រា២១ និងច្បាប់បន្ថែមដោយយោងតាមមាត្រា២៨(២) នឹងត្រូវមានអានុភាពអនុវត្តរហូតដល់ផុតរយៈពេលខាងលើ។ សេចក្តីប្រកាសនេះអាចធ្វើជាថ្មីទាំងស្រុងឬមួយផ្នែកសម្រាប់រយៈពេល១០ឆ្នាំបន្តបន្ទាប់ តាមរយៈការជូនដំណឹងដែលតម្កល់ជូនអគ្គនាយកមិនលើសពីរយៈពេល១៥ខែ និងមិនតិចជាង៣ខែមុនផុតរយៈពេល១០ឆ្នាំ។

(ខ) រាល់សេចក្តីប្រកាសតាមកថាខណ្ឌ(១) ដែលត្រូវបានជូនដំណឹងបន្ទាប់ពីការផុតរយៈពេល១០ឆ្នាំ គិតចាប់ពីការចូលជាធរមាននៃមាត្រា១ដល់មាត្រា២១ និងច្បាប់បន្ថែមនេះ តាមមាត្រា២៨(២) នឹងត្រូវមានអានុភាពអនុវត្តរហូតដល់ផុតរយៈពេល១០ឆ្នាំ។ រាល់សេចក្តីប្រកាសទាំងនេះអាចធ្វើសាជាថ្មីតាមវាក្យខណ្ឌ២នៃអនុកថាខណ្ឌ(ក)។

(៣) ប្រទេសណាមួយនៃសហភាព ដែលលែងចាត់ទុកជាប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ដូចដែលបានលើកឡើងក្នុងកថាខណ្ឌ(១) លែងមានសិទ្ធចេញសេចក្តីប្រកាសសាជាថ្មីតាម

កថាខណ្ឌ(២) ហើយទោះបីបានដកឬមិនបានដកសេចក្ដីប្រកាសជាផ្លូវការក៏ដោយ ប្រទេសនេះត្រូវបានដកចេញពីការប្រើប្រាស់លទ្ធភាពតាមកថាខណ្ឌ(១) ដោយគិតចាប់ពីផុតរយៈពេល១០ឆ្នាំឬដោយគិតចាប់ពីផុតរយៈពេល៣ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីប្រទេសនេះលែងត្រូវបានចាត់ទុកជាប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ ដោយយកកាលបរិច្ឆេទដែលចប់ក្រោយគេ។

(៤) នៅពេលសេចក្ដីប្រកាសតាមកថាខណ្ឌ(១)ឬកថាខណ្ឌ(២) អស់សុពលភាពប្រសិនបើមានច្បាប់ចម្លងនៅក្នុងស្តុកដែលផលិតឡើងតាមអាជ្ញាប័ណ្ណ ដែលផ្ដល់ឱ្យតាម រយៈច្បាប់បន្ថែម ច្បាប់ចម្លងទាំងនេះនឹងបន្តធ្វើការចែកចាយរហូតអស់ពីស្តុក។

(៥) ប្រទេសទាំងឡាយដែលចងភ្ជាប់ដោយបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ និងដែលបានតម្កល់សេចក្ដីប្រកាស ឬការជូនដំណឹងតាមមាត្រា៣១(១) ចំពោះការអនុវត្តច្បាប់នេះក្នុងដែនដីជាក់លាក់ណាមួយ ដែលស្ថានភាពនៃដែនដីនេះអាចចាត់ទុកថា ដូចទៅនឹងស្ថានភាពនៃប្រទេសដែលមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌ(១) អាចធ្វើសេចក្ដីប្រកាសតាមកថាខណ្ឌ(១) ចំពោះដែនដីនេះ ហើយធ្វើការជូនដំណឹងជាថ្មីតាមកថាខណ្ឌ(២)។ ដរាបណាសេចក្ដីប្រកាស ឬការជូនដំណឹងទាំងនេះនៅមានសុពលភាពបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់បន្ថែមនេះនឹងត្រូវយកមកអនុវត្តនៅលើទឹកដីដែលសេចក្ដីប្រកាស ឬការជូនដំណឹងនោះបានធ្វើ។

(៦)

(ក) ការណ៍ដែលប្រទេសមួយបានប្រើប្រាស់លទ្ធភាពតាមកថាខណ្ឌ(១) ការណ៍នេះមិនអនុញ្ញាតប្រទេសដទៃទៀតផ្ដល់កិច្ចការពារ ចំពោះស្នាដៃនៃប្រទេសដើមដែលជាប្រទេសបានប្រើប្រាស់លទ្ធភាពនេះ តិចជាងអ្វីដែលបានតម្រូវក្នុងមាត្រា១ដល់ មាត្រា២០ទេ។

(ខ) សិទ្ធិក្នុងការអនុវត្តបដិការ តាមមាត្រា៣០(២)(ខ)វាក្យខណ្ឌទី២ មិនត្រូវយកមកអនុវត្តទេចំពោះស្នាដៃនៃប្រទេសដើម ដែលជាប្រទេសមួយបានធ្វើសេចក្ដីប្រកាសតាមមាត្រា៥(១)(ក) រហូតដល់ពេលបញ្ចប់កាលបរិច្ឆេទនៃរយៈដែលអនុវត្តតាមមាត្រា១(៣)។

មាត្រា ២

[ការកម្រិតសិទ្ធក្នុងការបកប្រែ : ១. អាជ្ញាប័ណ្ណដែលផ្ដល់ឱ្យដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ២ដល់៤. លក្ខខណ្ឌក្នុងការផ្ដល់អាជ្ញាប័ណ្ណ ៥. គោលបំណងក្នុងការផ្ដល់អាជ្ញាប័ណ្ណ ៦. ការបញ្ចប់អាជ្ញាប័ណ្ណ ៧. ស្នាដៃដែលមានភាគច្រើនជារូបភាពពន្យល់ ៨. ស្នាដៃដែលដកចេញពីការធ្វើចរាចរណ៍ ៩. អាជ្ញាប័ណ្ណសម្រាប់អង្គភាពទូរផ្សាយ]

(១) ប្រទេសណាមួយដែលបានប្រកាសថា នឹងប្រើលទ្ធភាពតាមមាត្រានេះ ចំពោះស្នាដៃទាំងឡាយណាដែលបានបោះពុម្ពផ្សាយក្នុងទម្រង់នៃការផលិតឡើងវិញ ជាការបោះពុម្ពឬទម្រង់ដែលមានលក្ខណៈស្រដៀង មានសិទ្ធិជំនួសសិទ្ធិផ្ដាច់មុខក្នុងការបកប្រែតាម

មាត្រា៨ ដោយប្រព័ន្ធអាជ្ញាប័ណ្ណមិនផ្តាច់មុខនិងមិនអាចផ្ទេរបានដែលផ្តល់ឱ្យដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច តាមលក្ខខណ្ឌខាងក្រោមនិងតាមមាត្រា៨។

(២)

(ក) លើកលែងតែកថាខណ្ឌ(៣) បន្ទាប់ពីផុតរយៈពេល៣ឆ្នាំឬផុតរយៈពេលណាមួយដែលវែងជាងនេះ ហើយដែលបានកំណត់ដោយច្បាប់ជាតិនៃប្រទេសនោះ ដោយគិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទបោះពុម្ពផ្សាយលើកដំបូងនៃស្នាដៃ ប្រសិនបើការបកប្រែស្នាដៃនេះមិនបានបោះពុម្ពផ្សាយជាភាសាមួយឱ្យប្រើជាទូទៅក្នុងប្រទេសនោះ ដោយម្ចាស់សិទ្ធនៃការបកប្រែឬដោយមានការអនុញ្ញាតពីម្ចាស់សិទ្ធិ ពលរដ្ឋណាម្នាក់នៃប្រទេសនោះអាចទទួលអាជ្ញាប័ណ្ណក្នុងការបកប្រែស្នាដៃនេះជាភាសាខាងលើ ហើយអាចបោះពុម្ពផ្សាយការបកប្រែក្នុងទម្រង់នៃការផលិតឡើងវិញ ជាការបោះពុម្ព ឬទម្រង់ដែលមានលក្ខណៈស្រដៀង។

(ខ) អាជ្ញាប័ណ្ណដែលមានលក្ខខណ្ឌចែងក្នុងមាត្រានេះក៏អាចផ្តល់ផងដែរ ប្រសិនបើរាល់លើកនៃការបកប្រែដែលបានបោះពុម្ពផ្សាយក្នុងភាសានោះ មិនអាចបោះពុម្ពបន្តទៅទៀតបាន។

(៣)

(ក) រយៈពេល១ឆ្នាំនឹងត្រូវជំនួសដោយរយៈពេល៣ឆ្នាំ តាមកថាខណ្ឌ(២)(ក)នៅក្នុងករណីដែលការបកប្រែជាភាសាណាមួយ មិនមែនជាភាសាដែលគេប្រើប្រាស់ជាទូទៅក្នុងប្រទេសអភិវឌ្ឍន៍ណាមួយដែលជាសមាជិកសហភាព។

(ខ) ប្រទេសណាមួយដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី១ ដែលមានកិច្ចព្រមព្រៀងជាឯកច្ឆ័ននៃប្រទេសអភិវឌ្ឍន៍ដែលជាសមាជិកនៃសហភាព ហើយប្រើភាសាដូចគ្នាជាទូទៅក្នុងករណីនៃការបកប្រែជាភាសានោះ អាចជំនួសរយៈពេល៣ឆ្នាំតាមកថាខណ្ឌ(២)(ក) ដោយរយៈពេលខ្លីជាង ដូចដែលបានកំណត់ដោយកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ តែមិនឱ្យតិចជាងមួយឆ្នាំ។ ប៉ុន្តែបទប្បញ្ញត្តិខាងដើមនេះនឹងមិនយកមកអនុវត្តទេល្គឹកណា ភាសា នោះគឺជាភាសាអង់គ្លេស បារាំង ឬអេស្ប៉ាញ។ គេត្រូវជូនដំណឹងពីកិច្ចព្រមព្រៀងដែលធ្វើឡើងរវាងរដ្ឋាភិបាលទាំងនេះទៅដល់អគ្គនាយក។

(៤)

(ក) អាជ្ញាប័ណ្ណតាមមាត្រានេះ មិនអាចផ្តល់ឱ្យមុនផុតរយៈពេល បន្ថែម៦(ប្រាំមួយ)ខែ ចំពោះអាជ្ញាប័ណ្ណដែលអាចទទួលបានពេលបញ្ចប់រយៈពេល៣(បី)ឆ្នាំ ហើយមិនអាចផ្តល់ឱ្យមុនផុតរយៈពេលបន្ថែម៩(ប្រាំបួន)ខែ ចំពោះអាជ្ញាប័ណ្ណដែលអាចទទួលបានពេលបញ្ចប់រយៈពេល១(មួយ)ឆ្នាំ។

(i) គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលអ្នកដាក់ពាក្យបានបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌនៃមាត្រា ៩(១) ឬ

(ii) នៅពេលមិនស្គាល់អត្តសញ្ញាណ ឬអាស័យដ្ឋានរបស់ម្ចាស់សិទ្ធនៃការបកប្រែ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទ ដែលអ្នកដាក់ពាក្យសុំបានផ្ញើច្បាប់ចម្លងនៃសំណុំបែបបទរបស់ខ្លួនទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដើម្បីឱ្យចេញអាជ្ញាប័ណ្ណណ តាមមាត្រា៩(២) ។

(ខ) ក្នុងអំឡុងពេល៦(ប្រាំមួយ)ឬ៩(ប្រាំបួន)ខែខាងលើ ប្រសិនបើការបកប្រែជាភាសាណាមួយ តាមការដាក់ពាក្យសុំត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយដោយម្ចាស់សិទ្ធិនៃការបកប្រែ ឬដោយមានការអនុញ្ញាតពីម្ចាស់សិទ្ធិមិនត្រូវផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណតាមមាត្រានេះឡើយ។

(៥) អាជ្ញាប័ណ្ណណាមួយដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះត្រូវបានផ្តល់តែចំពោះ គោលបំណងបង្រៀន សិក្សា ឬស្រាវជ្រាវប៉ុណ្ណោះ។

(៦) ប្រសិនបើការបកប្រែស្នាដៃណាមួយ ត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយដោយម្ចាស់សិទ្ធិនៃការបកប្រែឬដោយមានការអនុញ្ញាតពីម្ចាស់សិទ្ធិក្នុងតម្លៃសមរម្យ បើប្រៀបធៀបជាមួយតម្លៃដែលយកជាធម្មតានៅក្នុងប្រទេសនោះចំពោះស្នាដៃប្រហាក់ប្រហែល អាជ្ញាប័ណ្ណណាដែលបានផ្តល់តាមមាត្រានេះត្រូវបញ្ចប់ ប្រសិនបើមានការបកប្រែមានភាសាតែមួយ ហើយដែលមានមាតិកាដូចគ្នាទៅនឹងការបកប្រែ ដែលបានបោះពុម្ពផ្សាយតាមអាជ្ញាប័ណ្ណនោះ។ ច្បាប់ចម្លងទាំងឡាយណាដែលបានធ្វើឡើងមុនការបញ្ចប់នៃអាជ្ញាប័ណ្ណ អាចបន្តធ្វើការចែកចាយបានរហូតដល់អស់ពីស្តុក។

(៧) ចំពោះស្នាដៃទាំងឡាយណា ដែលបង្កើតឡើងដោយប្រើរូបភាពពន្យល់ជាចំបង អាជ្ញាប័ណ្ណដើម្បីបកប្រែ និងបោះពុម្ពផ្សាយនូវការបកប្រែអត្ថបទ និងអាជ្ញាប័ណ្ណដើម្បីផលិតឡើងវិញ និងដើម្បីបោះពុម្ពផ្សាយរូបភាពពន្យល់អាចត្រូវបានផ្តល់ឱ្យតែពេលដែលបានបំពេញលក្ខខណ្ឌទាំងឡាយនៃមាត្រា៣។

(៨) តាមមាត្រានេះអាជ្ញាប័ណ្ណនឹងមិនត្រូវបានផ្តល់ជូនទេ ប្រសិនបើអ្នកនិពន្ធ បានដកច្បាប់ចម្លងទាំងអស់នៃស្នាដៃរបស់គាត់ចេញពីការធ្វើចរាចរ។

(៩)

(ក) អាជ្ញាប័ណ្ណក្នុងការបកប្រែស្នាដៃណាមួយដែលបាន បោះពុម្ពផ្សាយក្នុងទម្រង់នៃការផលិតឡើងវិញ ជាការបោះពុម្ពឬទម្រង់ដែលមានលក្ខណៈស្រដៀងអាចត្រូវបានផ្តល់ឱ្យផងដែរទៅអង្គភាពទូរផ្សាយណាដែលមានទីស្នាក់ការនៅក្នុងប្រទេសមួយ ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌ(១) បន្ទាប់ពីអង្គភាពទូរផ្សាយបានដាក់ពាក្យសុំទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃប្រទេសនោះ លុះត្រាតែបានបំពេញលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម :

(i) ការបកប្រែចេញពីច្បាប់ចម្លងដែលបានផលិត និងបានទទួលស្របតាមច្បាប់នៃប្រទេសនោះ

(ii) ការបកប្រែធ្វើឡើងសម្រាប់តែការប្រើប្រាស់ ដើម្បីចាក់ផ្សាយសម្រាប់តែការបង្រៀន ឬសម្រាប់ការផ្សព្វផ្សាយលទ្ធផលនៃការស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេស ឬវិទ្យាសាស្ត្រឯកទេសឱ្យទៅអ្នកឯកទេសក្នុងវិជ្ជាជីវៈដោយឡែកណាមួយ

(iii) ការបកប្រែប្រើប្រាស់ជាក់លាក់សម្រាប់គោលបំណងទាំងឡាយ ដូចមានចែងក្នុងលក្ខខណ្ឌ(ii)តាមរយៈការផ្សព្វផ្សាយស្របច្បាប់ និងធ្វើឡើងសម្រាប់អ្នកទទួលក្នុងដែនដីនៃប្រទេសនោះ ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងការផ្សព្វផ្សាយដោយធ្វើឡើងតាមរយៈការថតជាសម្លេង ឬថតជារូបភាពស្របច្បាប់ និងសម្រាប់តែគោលបំណងនៃការផ្សាយទាំងនេះ

(iv) ការប្រើប្រាស់ការបកប្រែទាំងអស់ ត្រូវធ្វើឡើងដោយគ្មានបំណងពាណិជ្ជ-កម្ម។

(ខ) ការថតទុកជាសម្លេងឬជារូបភាពនៃការបកប្រែ ដែលធ្វើឡើងតាមរយៈអង្គ-ភាពទូរផ្សាយណាដែលមានអាជ្ញាបណ្ណតាមកថាខណ្ឌនេះ ក្នុងគោលបំណងនិងតាមលក្ខ-ខណ្ឌដូចមានចែងក្នុងអនុកថាខណ្ឌ(ក) និងមានការយល់ព្រមពីអង្គភាពទូរផ្សាយក៏អាចត្រូវបានប្រើប្រាស់ដោយអង្គភាពទូរផ្សាយផ្សេងទៀត ដែលមានទីស្នាក់ការក្នុងប្រទេសនោះហើយដែលអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចបានផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណរួចហើយ។

(គ) ប្រសិនបើបានបំពេញគ្រប់លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ និងលក្ខខណ្ឌតាមអនុកថាខណ្ឌ-(ក) ក៏អាចផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណផងដែរចំពោះអង្គភាពទូរផ្សាយដើម្បីបកប្រែអត្ថបទដែលបានដាក់បញ្ចូលក្នុងស្នាដៃសោតទស្សន៍ នៅពេលដែលការបញ្ចូលនេះត្រូវបានរៀបចំ និងបោះពុម្ពផ្សាយសម្រាប់តែគោលបំណង ប្រើប្រាស់ទាក់ទងនឹងសកម្មភាពអប់រំជាប្រព័ន្ធតែប៉ុណ្ណោះ។

(ឃ) លើកលែងតែអនុកថាខណ្ឌ(ក)ដល់(គ) បទប្បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌខាងលើត្រូវអនុវត្តចំពោះការផ្តល់ និងការអនុវត្តអាជ្ញាប័ណ្ណណាដែលបានផ្តល់ក្នុងកថាខណ្ឌនេះ។

មាត្រា ៣

[ការកម្រិតសិទ្ធិក្នុងការផលិតឡើងវិញ : ១. អាជ្ញាប័ណ្ណដែលអាចផ្តល់ឱ្យដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ២ដល់៥. លក្ខខណ្ឌក្នុងការផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណ ៦. ការបញ្ចប់អាជ្ញាប័ណ្ណ ៧. ស្នាដៃដែលអនុវត្តក្នុងមាត្រានេះ]

(១) ប្រទេសណាមួយដែលបានប្រកាសថា ខ្លួននឹងប្រើប្រាស់លទ្ធភាពតាមមាត្រានេះ ត្រូវមានសិទ្ធជំនួសនូវសិទ្ធផ្តាច់មុខក្នុងការផលិតឡើងវិញតាមមាត្រា៩ ដោយប្រព័ន្ធនៃអាជ្ញាប័ណ្ណមិនផ្តាច់មុខនិងមិនអាចផ្ទេរបាន ដែលផ្តល់ឱ្យដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចតាមលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម និងតាមមាត្រា៤។

(២)

(ក) ចំពោះស្នាដៃដែលអនុវត្តតាមកថាខណ្ឌ(៧)នៃមាត្រានេះ បន្ទាប់ពីការផុតរលត់នៃ

(i) រយៈពេលដែលបានកំណត់ក្នុងកថាខណ្ឌ(៣) គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការបោះពុម្ពផ្សាយលើកដំបូងនៃចំនួនបោះពុម្ពផ្សាយជាក់លាក់នៃស្នាដៃ ឬ

(ii) រយៈពេលវែងជាងនេះណាមួយ ដែលកំណត់ដោយច្បាប់ជាតិនៃប្រទេសណាមួយតាមកថាខណ្ឌ(១) គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដូចគ្នា។

ប្រសិនបើច្បាប់ចម្លងនៃការបោះពុម្ពទាំងនេះ មិនទាន់បានចែកចាយក្នុងប្រទេសនោះទៅកាន់សាធារណៈជន ឬចែកចាយទាក់ទងនឹងសកម្មភាពអប់រំជាប្រព័ន្ធ ដោយម្ចាស់សិទ្ធិនៃការផលិតឡើងវិញ ឬដោយមានការអនុញ្ញាតពីម្ចាស់សិទ្ធិ ក្នុងតម្លៃសមរម្យ បើប្រៀបធៀបជាមួយ តម្លៃដែលយកជាធម្មតានៅក្នុងប្រទេសនោះចំពោះស្នាដៃប្រហាក់ប្រហែល ពលរដ្ឋណាម្នាក់នៃប្រទេសនេះអាចទទួលបានអាជ្ញាប័ណ្ណដើម្បីផលិតឡើងវិញ និងបោះពុម្ពផ្សាយនៃការបោះពុម្ពនេះនៅក្នុងតម្លៃខាងលើ ឬតម្លៃមួយទាបជាងចំពោះការប្រើប្រាស់ទាក់ទងនឹងសកម្មភាពអប់រំជាប្រព័ន្ធ។

(ខ) អាជ្ញាប័ណ្ណដើម្បីផលិតឡើងវិញ និងបោះពុម្ពផ្សាយនៃការបោះពុម្ពដែលបានធ្វើការចែកចាយដូចដែលបានរៀបរាប់ក្នុងអនុកថាខណ្ឌ(ក) ក៏អាចត្រូវផ្តល់ឱ្យតាមលក្ខ-ខណ្ឌតាមមាត្រានេះ បន្ទាប់ពីផុតរយៈពេលដែលអនុវត្ត ប្រសិនបើច្បាប់ចម្លងនៃការបោះពុម្ព ពុំត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យដាក់លក់ក្នុងរយៈពេល៦ខែ ក្នុងប្រទេសដែលពាក់ព័ន្ធទៅកាន់សាធារណៈជនឬទាក់ទងនឹងសកម្មភាពអប់រំជាប្រព័ន្ធ ក្នុងតម្លៃសមរម្យ បើប្រៀបធៀបជាមួយតម្លៃដែលយកជាធម្មតានៅក្នុងប្រទេសនោះចំពោះស្នាដៃប្រហាក់ប្រហែល។

(៣) រយៈពេលដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងកថាខណ្ឌ(២)(ក)(i)មានកំណត់៥ឆ្នាំ លើកលែងតែ

(i) ចំពោះស្នាដៃនៃវិទ្យាសាស្ត្រធម្មជាតិ និងរូបវិទ្យា ដោយរួមបញ្ចូលគណិតវិទ្យា និង ស្នាដៃបច្ចេកវិជ្ជា រយៈពេលត្រូវកំណត់៣ឆ្នាំ

(ii) ចំពោះស្នាដៃនៃរឿងប្រឌិត កំណាព្យ រឿងល្ខោន គូរ្យតន្ត្រី និង សៀវភៅ សិល្បៈ រយៈពេលត្រូវកំណត់៧ឆ្នាំ ។

(៤)

(ក) អាជ្ញាប័ណ្ណដែលអាចទទួលបានបន្ទាប់ពីផុតរយៈពេល៣(បី)ឆ្នាំមិនអាចផ្តល់បានឡើយ តាមមាត្រានេះ រហូតផុតរយៈពេល៦(ប្រាំមួយ)ខែ

(i) គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលអ្នកដាក់ពាក្យសុំ បានបំពេញនូវលក្ខខណ្ឌដែលបានលើកឡើងតាមមាត្រា៤(១) ឬ

(ii) នៅពេលមិនស្គាល់អត្តសញ្ញាណ ឬអាស័យដ្ឋានរបស់ម្ចាស់សិទ្ធនៃការផលិតឡើងវិញតាមមាត្រា៤(២) ចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលអ្នកដាក់ពាក្យ បានផ្ញើច្បាប់ចម្លងនៃពាក្យសុំរបស់ខ្លួនទៅកាន់អាជ្ញាធរមាន សមត្ថកិច្ចក្នុងការផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណ។

(ខ) ក្នុងករណីទទួលអាជ្ញាប័ណ្ណបានតាមរយៈពេលផ្សេងទៀត ហើយមាត្រា៤(២) អាចអនុវត្តបាន មិនអាចផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណបានឡើយរហូតដល់ផុតរយៈពេល៣(បី)ខែ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការបញ្ជូនច្បាប់ចម្លងនៃការដាក់ពាក្យសុំ។

(គ) ក្នុងអំឡុងពេល៦(ប្រាំមួយ)ខែឬ៣(បី)ខែ តាមអនុកថាខណ្ឌ(ក)និង(ខ) ប្រសិនបើមានការចែកចាយដូចបានរៀបរាប់ក្នុងកថាខណ្ឌ(២)(ក) អាជ្ញាប័ណ្ណមិនអាចផ្តល់បានឡើយតាមមាត្រានេះ។

(ឃ) មិនត្រូវផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណទេ ប្រសិនបើអ្នកនិពន្ធបានដកការដាក់អោយចរាចរនូវច្បាប់ចម្លងទាំងអស់នៃការបោះពុម្ពដើម្បីផលិតឡើងវិញ និងនូវការបោះពុម្ពផ្សាយដែលបានដាក់ពាក្យសុំអាជ្ញាប័ណ្ណ។

(៥) មិនត្រូវមានអាជ្ញាប័ណ្ណក្នុងការផលិតឡើងវិញ និងការបោះពុម្ពផ្សាយការបកប្រែស្នាដៃមួយ តាមមាត្រានេះ ក្នុងករណីដូចខាងក្រោម :

(i) កាលណាការបកប្រែមិនត្រូវបាន បោះពុម្ពផ្សាយដោយម្ចាស់សិទ្ធនៃការបកប្រែ ឬ ដោយមានការអនុញ្ញាតពីម្ចាស់សិទ្ធិ ឬ

(ii) កាលណាការបកប្រែមិនមែនជាភាសាដែលប្រើប្រាស់ជាទូទៅក្នុងប្រទេសដែលអាជ្ញាប័ណ្ណត្រូវបានដាក់ពាក្យសុំ។

(៦) ប្រសិនបើច្បាប់ចម្លងនៃការបោះពុម្ពស្នាដៃមួយ ត្រូវបានចែកចាយក្នុងប្រទេសតាមកថាខណ្ឌ(១) ទៅកាន់សាធារណៈជនទូទៅ ឬទាក់ទងនឹងសកម្មភាពអប់រំជាប្រព័ន្ធដោយម្ចាស់សិទ្ធិនៃការផលិតឡើងវិញ ឬដោយមានការអនុញ្ញាតពីម្ចាស់សិទ្ធិ ក្នុងតម្លៃសមរម្យ បើប្រៀបធៀបជាមួយតម្លៃដែលយកជាធម្មតានៅក្នុងប្រទេសនោះចំពោះស្នាដៃប្រហាក់ប្រហែល អាជ្ញាប័ណ្ណណាដែលបានផ្តល់តាមមាត្រានេះត្រូវបញ្ចប់ ប្រសិនបើ

ការបោះពុម្ពនេះ មានភាសាតែមួយ ហើយដែលមានមាតិកានៃការបោះពុម្ពដូចគ្នាភាគច្រើនទៅនឹងការបោះពុម្ពដែលបានធ្វើតាមអាជ្ញាប័ណ្ណនេះ។ ច្បាប់ចម្លងទាំងឡាយណាដែលបានធ្វើឡើងមុនការបញ្ចប់នៃអាជ្ញាប័ណ្ណ អាចបន្តធ្វើការចែកចាយបានរហូតដល់អស់ពីស្តុក។

(៧)

(ក) លើកលែងអនុកថាខណ្ឌ(ខ) ស្នាដៃដែលអនុវត្តតាមមាត្រានេះ អាចត្រូវបានកម្រិតចំពោះស្នាដៃទាំងឡាយណា ដែលបានបោះពុម្ពផ្សាយក្នុងទម្រង់នៃការផលិតឡើងវិញ ជាការបោះពុម្ព ឬទម្រង់ដែលមានលក្ខណៈស្រដៀង។

(ខ) មាត្រានេះត្រូវយកមកអនុវត្តផងដែរ ចំពោះការផលិតឡើងវិញជាទម្រង់សោតទស្សន៍ចំពោះការថតបញ្ចូលសោតទស្សន៍ ដែលធ្វើឡើងដោយស្របច្បាប់ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងស្នាដៃដែលបានការពារណាមួយដែលភ្ជាប់ក្នុងការថតបញ្ចូលនោះ ហើយអនុវត្តចំពោះការបកប្រែអត្ថបទដែលភ្ជាប់និងការថតបញ្ចូលជាភាសាដែល ប្រើជាទូទៅក្នុងប្រទេសដែលអាជ្ញាប័ណ្ណត្រូវបានដាក់ពាក្យសុំ លុះត្រាតែការថតបញ្ចូលសោតទស្សន៍នេះត្រូវបានរៀបចំ និងបោះពុម្ពផ្សាយក្នុងគោលបំណងតែមួយគត់ដើម្បីប្រើប្រាស់ទាក់ទងនឹងសកម្មភាពអប់រំជាប្រព័ន្ធ។

មាត្រា ៤

[បទប្បញ្ញត្តិរួមស្តីពីអាជ្ញាប័ណ្ណតាមមាត្រា២ និងមាត្រា៣ : ១និង២. នីតិវិធី ៣. ការបញ្ជាក់ពីឈ្មោះអ្នកនិពន្ធ និងចំណងជើងនៃស្នាដៃ ៤. ការនាំចេញនៃច្បាប់ចម្លង ៥. និវេទន៍ ៦. ប្រាក់សំណង]

(១) តាមនីតិវិធីនៃប្រទេសដែលពាក់ព័ន្ធ អាជ្ញាប័ណ្ណតាមមាត្រា២និងមាត្រា៣ អាចត្រូវបានផ្តល់ឱ្យ លុះត្រាតែអ្នកដាក់ពាក្យសុំបង្ហាញថាគាត់បានស្នើសុំការអនុញ្ញាតពីម្ចាស់សិទ្ធិដើម្បីបកប្រែនិងបោះពុម្ពផ្សាយការបកប្រែ ឬដើម្បីផលិតឡើងវិញ និងបោះពុម្ពផ្សាយនៃការបោះពុម្ពតាមករណីនីមួយៗ ប៉ុន្តែត្រូវបានបដិសេធន៍ ឬបង្ហាញថាបន្ទាប់ពីបានខិតខំយកចិត្តទុកដាក់យ៉ាងណាក៏ដោយ គាត់ពុំអាចរកឃើញម្ចាស់សិទ្ធិ។ ស្របពេលជាមួយនឹងការស្នើសុំអ្នកស្នើសុំនេះត្រូវជូនដំណឹងដល់មជ្ឈមណ្ឌលព័ត៌មានជាតិ ឬអន្តរ-ជាតិណាមួយតាមកថាខណ្ឌ(២)។

(២) ប្រសិនបើម្ចាស់សិទ្ធមិនអាចទាក់ទងបាន អ្នកស្នើសុំអាជ្ញាប័ណ្ណត្រូវផ្ញើច្បាប់ចម្លងរបស់ខ្លួនតាមប្រៃសណីយ៍អាកាសចរណ៍ ទៅអោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចចេញអាជ្ញាប័ណ្ណទៅឱ្យអ្នកបោះពុម្ពផ្សាយដែលមានឈ្មោះនៅលើស្នាដៃ និងទៅឱ្យមជ្ឈមណ្ឌលព័ត៌មានជាតិឬអន្តរជាតិណាមួយ ដែលអាចត្រូវបានចាត់តាំងដោយរដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសដែល

អ្នកបោះពុម្ពផ្សាយត្រូវបានជឿថាមានទីស្នាក់ការកណ្តាលនៅក្នុងប្រទេសនោះ ដោយជូនដំណឹងទៅអគ្គនាយក។

(៣) ឈ្មោះរបស់អ្នកនិពន្ធ ត្រូវបញ្ជាក់នៅលើច្បាប់ចម្លងទាំងអស់នៃការបកប្រែ ឬការផលិតឡើងវិញដែលបានបោះពុម្ពផ្សាយតាមអាជ្ញាប័ណ្ណ នៃមាត្រា២ឬមាត្រា៣។ចំណងជើងនៃស្នាដៃត្រូវដាក់នៅលើច្បាប់ចម្លងទាំងអស់។ ក្នុងករណីនៃការបកប្រែ ចំណងជើងដើមនៃស្នាដៃត្រូវបានដាក់គ្រប់ករណី នៅលើច្បាប់ចម្លងទាំងអស់ខាងលើ ។

(៤)

(ក) តាមមាត្រា២ ឬមាត្រា៣ នេះអាជ្ញាប័ណ្ណនឹងមិនត្រូវបានផ្តល់ជូនទេ ចំពោះវិសាលភាពនៃការនាំចេញច្បាប់ចម្លង ហើយអាជ្ញាប័ណ្ណនេះត្រូវមានសុពលភាព ត្រឹមតែការបោះពុម្ពផ្សាយការបកប្រែ ឬការបោះពុម្ពផ្សាយការផលិតឡើងវិញតាមករណីនីមួយៗក្នុងដែនដីនៃប្រទេស ដែលអាជ្ញាប័ណ្ណត្រូវបានដាក់ពាក្យសុំ។

(ខ) ជាគោលបំណងនៃអនុកថាខណ្ឌ(ក) សញ្ញាណនៃការនាំចេញត្រូវរួមបញ្ចូលទាំងការផ្ញើច្បាប់ចម្លងពីដែនដីមួយទៅឱ្យប្រទេសដែលធ្វើសេចក្តីប្រកាសតាមមាត្រា១(៥) ចំពោះដែនដីនោះ។

(គ) នៅពេលដែលអង្គភាពរដ្ឋាភិបាល ឬអង្គភាពសាធារណៈផ្សេងទៀត នៃប្រទេសមួយ ដែលបានផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណ ដើម្បីបកប្រែតាមមាត្រា២ ជាភាសាណាមួយក្រៅពីភាសា អង់គ្លេស បារាំង ឬអេស្ប៉ាញ ត្រូវផ្ញើច្បាប់ចម្លងនៃការបកប្រែដែលបានបោះពុម្ពផ្សាយតាមអាជ្ញាប័ណ្ណនេះទៅឱ្យប្រទេសដទៃទៀត។ ជាគោលបំណងអនុកថាខណ្ឌ(ក) ការផ្ញើច្បាប់ចម្លងទាំងនេះមិនត្រូវចាត់ទុកជាការនាំចេញទេ ប្រសិនបើបានបំពេញលក្ខខណ្ឌខាងក្រោម:

(i) អ្នកទទួលជាបុគ្គលដែលជា ពលរដ្ឋនៃប្រទេសដែលអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចបានចេញអាជ្ញាប័ណ្ណ ឬជាអង្គការដែលជាបណ្តុំនៃបុគ្គលទាំងនេះ

(ii) ច្បាប់ចម្លងត្រូវបានប្រើប្រាស់ក្នុងគោលដៅត្រឹមតែជាការបង្រៀន ការសិក្សា ឬស្រាវជ្រាវ

(iii) ការផ្ញើរច្បាប់ចម្លង និងការចែកចាយជាបន្តទៅឱ្យអ្នកទទួល គ្មានគោលបំណងធ្វើអាជីវកម្ម ហើយ

(iv) ប្រទេសដែលទទួលច្បាប់ចម្លង បានព្រមព្រៀងជាមួយប្រទេសដែលអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចបានចេញអាជ្ញាប័ណ្ណ ដើម្បីអនុញ្ញាតឱ្យមានការទទួល ឬការចែកចាយ ឬទាំងការទទួលនិងការចែកចាយ ហើយរដ្ឋាភិបាល

នៃប្រទេសដែលផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណ ត្រូវជូនដំណឹងទៅអគ្គនាយកអំពីកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។

(៥) ច្បាប់ចម្លងទាំងអស់ ដែលបានបោះពុម្ពផ្សាយតាមអាជ្ញាប័ណ្ណនៃមាត្រា២ ឬមាត្រា៣ ត្រូវមាននិវេទន៍មួយជាភាសាសមស្របដោយបញ្ជាក់ថា ច្បាប់ចម្លងអាចធ្វើការចែកចាយបានតែក្នុងប្រទេស ឬដែនដីដែលអនុវត្តអាជ្ញាប័ណ្ណខាងលើប៉ុណ្ណោះ។

(៦)

(ក) ត្រូវបង្កើតឱ្យមានបទប្បញ្ញត្តិសមរម្យក្នុងថ្នាក់ជាតិដើម្បីធានា:

(i) ថាអាជ្ញាប័ណ្ណ ជាប្រយោជន៍នៃម្ចាស់សិទ្ធិអ្នកបកប្រែ ឬសិទ្ធិផលិតឡើងវិញ តាមករណីនីមួយៗ ចែងឱ្យមានសំណងសមរម្យដែលស្របតាមស្តង់ដាលាភការ ដែលធម្មតាទទួលបានពីអាជ្ញាប័ណ្ណដែលបានចរចាដោយសេរីរវាងបុគ្គលនានាក្នុង ប្រទេសដែលពាក់ព័ន្ធទាំងពីរ ហើយ

(ii) ការបង់កម្រៃនិងការផ្ទេរសំណង: បើមានបទប្បញ្ញត្តិជាតិស្តីពីរូបិយវត្ថុ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចត្រូវខិតខំឱ្យអស់លទ្ធភាព ដោយប្រើប្រាស់យន្តការអន្តរជាតិ ដើម្បីធានាឱ្យមានការផ្ទេរជារូបិយវត្ថុដែលអាចប្តូរបានជាអន្តរជាតិ ឬរូបិយវត្ថុប្រហាក់ប្រហែល។

(ខ) ត្រូវបង្កើតឱ្យមានបទប្បញ្ញត្តិសមរម្យក្នុងថ្នាក់ជាតិដើម្បីធានាឱ្យមានការបកប្រែឱ្យបានត្រឹមត្រូវនៃស្នាដៃ ឬធានាឱ្យមានការផលិតឡើងវិញឱ្យបានត្រឹមត្រូវ តាម ការបោះពុម្ពជាក់លាក់ តាមករណីនីមួយៗ។

មាត្រា ៥

[លទ្ធភាពដទៃទៀតក្នុងការកម្រិតសិទ្ធបកប្រែ : ១. របបគតិយុត្តិចែងដោយ ច្បាប់ឆ្នាំ១៨៨៦ និងច្បាប់ឆ្នាំ១៨៩៦ ២. ភាពមិនអាចផ្លាស់ប្តូរបាននៃរបបគតិយុត្តិតាមមាត្រា២ ៣. រយៈពេលក្នុងការជ្រើសរើសលទ្ធភាពដទៃទៀត]

(១)

(ក) ប្រទេសណាមួយដែលមានសិទ្ធិប្រកាសថា ខ្លួននឹងប្រើប្រាស់លទ្ធភាពដែលបានផ្តល់ក្នុងមាត្រា២ នៅពេលផ្តល់សច្ចាប័នឬចូលជាសមាជិកនៃច្បាប់នេះ អាច:

(i) ប្រសិនបើជាប្រទេសដែលយកមាត្រា៣០(២)(ក)មកអនុវត្ត អាចធ្វើសេចក្តីប្រកាសតាមបទប្បញ្ញត្តិនេះ ចំពោះសិទ្ធិបកប្រែ

(ii) ប្រសិនបើជាប្រទេសដែលមិនយកមាត្រា៣០(២)(ក)មកអនុវត្ត ហើយបើទោះបីជាពុំមែនជាប្រទេសក្រៅសហភាព អាចធ្វើសេចក្តីប្រកាសតាម មាត្រា៣០(២)(ខ)វាក្យ ខណ្ឌទី១ ។

(ខ) ក្នុងករណីប្រទេសមួយ លែងចាត់ទុកជាប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ តាមមាត្រា ១(១)សេចក្តីប្រកាសមួយបានបង្កើត ស្របតាមកថាខណ្ឌនេះត្រូវមានសុពលភាព រហូតដល់កាលបរិច្ឆេទផុតកំណត់នៃរយៈពេលដែលត្រូវអនុវត្តតាមមាត្រា១(៣)។

(គ) ប្រទេសណាមួយ ដែលធ្វើសេចក្តីប្រកាសតាមកថាខណ្ឌនេះមិនអាចបន្តប្រើប្រាស់លទ្ធភាពតាមមាត្រា២ទេ ទោះបីជាប្រទេសនេះបានដកសេចក្តីប្រកាសវិញក៏ដោយ។

(២) លើកលែងកថាខណ្ឌ(៣) ប្រទេសណាមួយដែលបានប្រើប្រាស់លទ្ធភាពដែលផ្តល់ឱ្យ តាមមាត្រា២ មិនអាចបន្តធ្វើសេចក្តីប្រកាសណាមួយ តាមកថាខណ្ឌទី ១បានទេ។

(៣) ប្រទេសណាមួយដែលលែងចាត់ទុកជាប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍតាមមាត្រា១(១) អាចធ្វើសេចក្តីប្រកាស តាមមាត្រា៣០(២)(ខ)វាក្យខណ្ឌទី១ ក្នុងរយៈពេលមិនលើសពី ២ឆ្នាំមុនផុតកំណត់រយៈពេលត្រូវអនុវត្តតាមមាត្រា១(៣) ដោយមិនគិតថាជាប្រទេសក្រៅសហភាព។ សេចក្តីប្រកាសនេះត្រូវមានសុពលភាពពេលបញ្ចប់កាលបរិច្ឆេទរយៈពេលនៃមាត្រា១(៣)។

មាត្រា ៦

[លទ្ធភាពអនុវត្ត ឬយល់ព្រមអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិមួយចំនួននៃច្បាប់បន្ថែម មុននឹងជាប់កាតព្វកិច្ចដោយច្បាប់នេះ : ១. សេចក្តីប្រកាស ២. កន្លែងតម្កល់ និង កាលបរិច្ឆេទសុពលភាពនៃសេចក្តីប្រកាស]

(១) តាមកាលបរិច្ឆេទនៃច្បាប់នេះ ហើយនៅពេលណាមួយក៏បានមុនការចងភ្ជាប់ដោយ មាត្រា១ដល់មាត្រា២១ និងដោយច្បាប់បន្ថែមនេះ ប្រទេសណាមួយនៃសហភាព:

(i) ប្រសិនបើបានចងភ្ជាប់ ដោយមាត្រា១ដល់មាត្រា២១និងដោយច្បាប់បន្ថែមនេះ ហើយជាប្រទេសមួយដែលនឹងមានសិទ្ធិប្រើប្រាស់លទ្ធភាពតាមមាត្រា១(១) អាចប្រកាសថា ខ្លួននឹងអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា២ឬមាត្រា៣ឬនៃមាត្រាទាំងពីរចំពោះស្នាដៃរបស់ប្រទេសដើម ដែលជាប្រទេសទទួលស្គាល់ការអនុវត្តមាត្រាទាំងនេះទៅលើស្នាដៃខាងលើតាមចំនុច(ii)ខាងក្រោម ឬប្រទេសដែលចងភ្ជាប់ដោយមាត្រា១ដល់មាត្រា២១ និងដោយច្បាប់បន្ថែមនេះ។ សេចក្តីប្រកាសបែបនេះអាចយកមាត្រា៥មកអនុវត្តជំនួសមាត្រា២បាន។

(ii) អាចប្រកាសថាខ្លួនទទួលអនុវត្តច្បាប់បន្ថែមនេះ ចំពោះស្នាដៃនៃប្រទេសដើមតាមរយៈប្រទេសដែលបានធ្វើសេចក្តីប្រកាសតាមចំណុច(i)ខាងលើ ឬតាមរយៈការជូនដំណឹងនៃមាត្រា(១)។

(២) សេចក្តីប្រកាសណាមួយដែលបានធ្វើតាមកថាខណ្ឌ(១) ត្រូវធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនិងតម្កល់ជូនអគ្គនាយក។ សេចក្តីប្រកាសនេះនឹងមានសុពលភាពគិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការតម្កល់។